

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

19744 LLEI 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera. («BOE» 275, de 16-11-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigheu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

L'atmosfera és un bé comú indispensable per a la vida respecte del qual totes les persones tenen el dret d'usar-lo i gaudir-ne i l'obligació de conservar-lo.

Per la seva condició de recurs vital i pels danys que de la seva contaminació se'n poden derivar per a la salut humana, el medi ambient i altres béns de qualsevol naturalesa, la qualitat de l'aire i la protecció de l'atmosfera han estat, des de fa dècades, una prioritat de la política ambiental. Així, a mesura que els processos d'industrialització i d'urbanització de grans àrees territorials van anar provocant impactes negatius en la qualitat de l'aire, es va fer necessari, tant en el pla nacional com en el regional i internacional, articular un ampli repertori d'instruments legals tendents a fer compatibles el desenvolupament econòmic i social i la preservació d'aquest recurs natural.

En aquest context s'ubica l'important cabal jurídic i el conjunt de polítiques i mesures que la Comunitat Europea ha anat desenvolupant des dels anys setanta en matèria de qualitat de l'aire, i els tractats regionals i multilaterals adoptats per assolir altres objectius de la protecció atmosfèrica com ara reduir la contaminació transfronterera, protegir la capa d'ozó o combatre el canvi climàtic. Pel que fa a Espanya, també es pot situar en aquest procés la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, que, juntament amb el seu extens desplegament reglamentari, ha servit fins ara com a norma bàsica per emmarcar la resposta als problemes de la contaminació de l'aire.

El resultat d'aplicar totes les mesures assenyalades ha generat sens dubte importants millores en la qualitat de l'aire, particularment pel que es refereix a determinats contaminants com el diòxid de sofre. Ha permès fixar objectius de qualitat i de limitació d'emissions, reduir la contaminació de fonts fixes i mòbils, millorar la qualitat ambiental dels combustibles i abordar problemes com la pluja àcida o l'ozó troposfèric entre altres. Paral·lelament,

en les últimes dècades també s'han registrat avenços en altres fronts de la protecció atmosfèrica com la capa d'ozó i s'ha aprofundit en la integració d'aquestes consideracions en altres polítiques sectorials, com l'energètica o el transport.

No obstant això, malgrat els èxits esmentats, la contaminació atmosfèrica continua sent motiu de seriosa preocupació a Espanya i a la resta d'Europa. Totes les avaluacions efectuades posen de manifest que, malgrat les mesures posades en marxa en el passat, encara hi ha nivells de contaminació amb efectes adversos molt significatius per a la salut humana i el medi ambient, particularment en les aglomeracions urbanes. A més, els estudis més recents confirmen que, si no s'adopten noves mesures, els problemes ambientals i de salut persistiran en el futur. En concret en el cas d'Espanya, les avaluacions de la qualitat de l'aire demostren que els nostres principals problemes són similars als d'altres països europeus, encara que, en alguns casos, agreujats per les especials condicions meteorològiques i geogràfiques nostres.

II

En virtut del que s'exposa i en el marc de les iniciatives que estan posant en marxa tant les administracions públiques espanyoles com la Comunitat Europea per assolir uns nivells de qualitat de l'aire que no donin lloc a riscos o efectes negatius significatius en la salut humana o el medi ambient, resulta evident que a Espanya era indispensable actualitzar i adequar la capacitat d'acció davant de la contaminació atmosfèrica.

Si bé la Llei de 1972, gràcies al seu caràcter innovador, ha prestat un important servei a la protecció de l'ambient atmosfèric al llarg de més de trenta anys, no és menys cert que, a causa dels intensos canvis que hi ha hagut en el llarg període de temps transcorregut des de la seva promulgació, avui dia ha quedat desfasada en importants aspectes i superada pels esdeveniments. Per això una de les principals mesures que s'havien d'adoptar per enfortir i modernitzar aquesta capacitat d'acció era la d'elaborar una nova Llei de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera que permetés dotar Espanya d'una norma bàsica d'acord amb les circumstàncies i exigències actuals.

Aquest és, precisament, l'objecte d'aquesta Llei, és a dir, definir una nova norma bàsica conforme amb les exigències del nostre ordenament jurídic i administratiu actual, que s'inspiri en els principis, enfocaments i directrius que defineixen i orienten la vigent política ambiental i de protecció de l'atmosfera en l'àmbit de la Unió Europea i que doni una cabuda adequada als plantejaments i requisits tècnics que conformen el cabal comunitari en matèria d'atmosfera, i el derivat dels corresponents convenis internacionals. Amb aquestes premisses i aspirant a un cert grau de permanència, la Llei també pretén ser prou flexible per possibilitar els oportuns desplegaments reglamentaris que calguin segons es vagin registrant

avenços en la política de qualitat de l'aire i de protecció de l'ambient atmosfèric.

Per tal d'aconseguir els seus objectius i, en concret, per assolir i mantenir un nivell de protecció elevat de les persones i del medi ambient contra la contaminació atmosfèrica de manera compatible amb un desenvolupament sostenible, aquesta Llei aborda la gestió de la qualitat de l'aire i la protecció de l'atmosfera tenint en compte els principis de cautela i acció preventiva, de correcció de la contaminació a la font mateixa i de qui contamina paga, i des d'un plantejament de coresponsabilitat, amb un enfocament integral i integrador.

Pel que fa a la coresponsabilitat, aquesta Llei atorga a aquest aspecte un paper transcendental en la lluita contra la contaminació i reflecteix la seva rellevància en tres plans bàsics. D'una banda involucrant en la conservació de l'ambient atmosfèric no només els poders públics sinó la societat en conjunt. En aquest sentit la Llei entén que, si els ciutadans tenen dret a exigir als poders públics que adoptin les mesures necessàries per preservar la puresa de l'aire dins d'uns límits que no comprometin la seva salut i la protecció del medi ambient, en la mateixa mesura se'ns ha de demanar a tots l'obligació de preservar i respectar aquest recurs natural. En un altre pla, aquesta coresponsabilitat també és reclamada per la Llei en el que concierneix l'actuació de les diferents administracions públiques. Si considerem que l'aire i la contaminació no coneixen de partions territorials o administratives i tenim en compte la distribució competencial prevista en aquesta matèria en el nostre ordenament, aquesta Llei emfatitza la necessària cooperació i col·laboració interadministrativa per assegurar l'eficàcia i coherència de les seves actuacions i evitar disfuncions o carències, especialment en els supòsits en què la contaminació atmosfèrica afecti un àmbit territorial superior al d'un municipi o una comunitat autònoma. De la mateixa manera, en un tercer pla, aquesta Llei busca promoure que les administracions públiques incorporin les consideracions relatives a la qualitat de l'aire i la protecció de l'atmosfera en la planificació, definició, execució i desenvolupament de les diferents polítiques sectorials i que s'esforcin a procurar un desenvolupament sostenible, fomentant totes aquelles iniciatives que contribueixin a la conservació de l'ambient atmosfèric i evitant, en la mesura que sigui possible, actuacions contràries a l'esmentat objectiu.

Quant a l'enfocament integral i integrador que orienta aquesta Llei, aquest es materialitza tant en l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la Llei com en els instruments habilitats per lluitar contra la contaminació atmosfèrica. D'una banda, el seu caràcter integral s'expressa en el fet que aquesta Llei no circumscriu la seva actuació a un vessant concret de la contaminació atmosfèrica, com és la qualitat de l'aire ambient, sinó que n'abraça els diferents problemes com ara la contaminació transfronterera, l'esgotament de la capa d'ozó o el canvi climàtic. Amb això pretén abordar la pluralitat de causes i efectes de la contaminació atmosfèrica amb una visió global del problema respecte de les fonts, ja siguin puntuals o difuses, els contaminants i els seus impactes en la salut de les persones, el medi ambient i altres béns de qualsevol naturalesa.

Per la seva banda, l'enfocament integrador d'aquesta Llei respon a la necessitat de donar resposta al fet que el fenomen de la contaminació atmosfèrica, per la seva naturalesa complexa, requereix, per al seu tractament, el concurs de múltiples actuacions per atendre'n tots els aspectes. Per això, aquesta Llei busca la seva màxima efectivitat intentant aprofitar la sinergia resultant de la conjugació de diversos instruments propis d'una política atmosfèrica moderna i coherent amb els models vigents a la Unió Europea i els convenis internacionals. Conseqüentment, en aquesta Llei s'articula una bateria d'instruments que van des dels més específics per actuar sobre la qualitat de l'aire o per a la limitació d'emissions, passant

pels de caràcter horitzontal d'avaluació, informació, control i inspecció, fins als indispensables per fomentar la protecció de l'ambient atmosfèric o per promoure la recerca, el desenvolupament i la innovació i la formació i sensibilització pública.

III

Per definir aquest nou marc jurídic la Llei s'estructura en set capítols. El capítol I conté les disposicions generals i comença definint, com a objecte de la norma, la prevenció, vigilància i reducció de la contaminació atmosfèrica amb la finalitat d'evitar o disminuir els danys que se'n puguin derivar per a les persones, el medi ambient i altres béns de qualsevol naturalesa. També delimita el seu àmbit d'aplicació als contaminants enumerats a l'annex I de totes les fonts, ja siguin de titularitat pública o privada, excloent-ne únicament les formes de contaminació que es regeixen per la seva normativa específica, així com les mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses, que es regeixen per la normativa específica de protecció civil. Seguidament es recullen les definicions precises per a una millor comprensió de la norma i els principis rectoros que inspiren la Llei. Junt amb els principis que regeixen la política ambiental de la Unió Europea se subratlla a més la necessària coresponsabilitat tant de les administracions públiques com de les entitats de dret públic o privat i dels particulars.

Aquest primer capítol inclou igualment la distribució competencial entre les diferents administracions públiques. En aquest sentit es pot destacar que la Llei estableix determinades obligacions per als municipis amb una població superior a 100.000 habitants i les aglomeracions, com la de disposar d'instal·lacions i xarxes d'avaluació, informar la població sobre els nivells de contaminació i qualitat de l'aire o elaborar plans i programes per al compliment dels objectius de qualitat de l'aire. També s'estableixen les obligacions dels titulars i la indispensable cooperació i col·laboració interadministrativa, així com el dret d'informació del públic. Pel que fa a les obligacions dels titulars, la Llei les circumscriu a titulars d'instal·lacions en què es duguin a terme activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera, és a dir, dins el conjunt de totes les fonts de contaminació possible, només a aquelles les característiques de les quals poden requerir que siguin sotmeses a un control i seguiment més estricte.

El capítol II aborda les disposicions relatives a l'avaluació i gestió de la qualitat de l'aire conforme al model vigent en la normativa de la Comunitat Europea. En primer lloc habilita i insta el Govern perquè, amb la participació de les comunitats autònomes, fixi objectius de qualitat de l'aire i pugui actualitzar periòdicament la relació de contaminants recollida a l'annex I. A continuació la Llei disposa quan i com les comunitats autònomes i les entitats locals, d'acord amb les seves competències, han d'efectuar avaluacions de la qualitat de l'aire en relació amb els contaminants als quals es refereixen els objectius de qualitat de l'aire, i estableix que les comunitats autònomes han de zonificar el seu territori segons els nivells de contaminació identificats a les avaluacions avantdites. Al seu torn, en aquest capítol s'estipula que l'Administració General de l'Estat ha d'integrar les zones per a tot el territori nacional i que les administracions públiques han de tenir en compte la informació utilitzada per fer la zonificació en relació amb l'urbanisme, l'ordenació del territori i la tramitació de procediments d'autorització d'activitats i instal·lacions.

El capítol III conté dos tipus de mesures que s'emmarquen en l'esquema convencional per a la prevenció i el control de les emissions. D'una banda s'habilita el Govern, amb la participació de les comunitats autònomes, per

establir valors límit d'emissió per a contaminants i activitats concretes i per fixar obligacions específiques respecte de la fabricació, comercialització, ús i gestió de productes que puguin generar contaminació atmosfèrica. Paral·lelament s'insta a l'ús de les millors tècniques disponibles i a la utilització dels combustibles menys contaminants.

En segon lloc, la Llei perfecciona un instrument de prevenció ja previst en la normativa espanyola i europea des de fa dècades, com és la submissió de certes activitats a un règim d'intervenció administrativa. A diferència del que preveu la Llei de protecció de l'ambient atmosfèric de 1972, en què s'establí un catàleg que incloïa exclusivament les activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera subjectes a un règim d'autorització administrativa o notificació, aquesta Llei arbitra un esquema amb una filosofia més operativa i flexible. D'una banda estableix un catàleg d'activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera en què es recullen totes les fonts les emissions antropogèniques de les quals són estimades per elaborar l'inventari espanyol d'emissions a l'atmosfera. A continuació, partint d'aquest catàleg, la Llei especifica quines de les categories d'activitats del catàleg s'han de sotmetre a un règim d'intervenció administrativa de les comunitats autònomes en els termes que aquestes determinin. Amb aquest nou plantejament la Llei respon al seu enfocament integral ja que inclou en el catàleg totes les fonts potencials de contaminació. A més, com que hi ha una correlació entre el catàleg i l'inventari espanyol d'emissions, aquest esquema permet revisar periòdicament la relació de categories del catàleg sotmeses al règim d'intervenció administrativa i decidir si convé o no mantenir les existents, excloure'n alguna o incorporar-ne altres de noves en funció de si contribueixen més o menys a la contaminació atmosfèrica.

Una vegada definits tant el catàleg com les categories subjectes a un règim d'intervenció, en aquest capítol també es regulen aspectes bàsics del règim, inclosos els criteris que s'han de prendre en consideració a fi de qualificar la modificació d'una instal·lació com a substancial i el procediment que s'ha de seguir en el cas d'autoritzacions d'activitats que puguin tenir repercussions sobre la qualitat de l'aire d'una altra comunitat autònoma o d'un altre Estat.

En el capítol IV la Llei aborda les qüestions relatives a la planificació en els seus tres vessants: els plans per millorar la qualitat de l'aire i complir objectius i obligacions; la participació pública en l'elaboració dels plans i la integració de la protecció de l'atmosfera en la planificació de polítiques sectorials. En concret aquesta Llei encomana al Govern, amb la participació de les comunitats autònomes, l'elaboració dels plans d'àmbit estatal derivats de compromisos internacionals i comunitaris. Així mateix, encomana a les comunitats autònomes els plans i programes per al compliment dels objectius de qualitat en els seus àmbits territorials i assenjala els tipus de plans mínims que han d'adoptar i els seus requisits bàsics. Dins els requisits processals s'hi inclou la garantia de la participació pública en l'elaboració i revisió d'aquests plans. Paral·lelament en aquest capítol també se subratlla l'obligació que tenen les administracions públiques d'integrar les consideracions relatives a la protecció atmosfèrica en la planificació de les diferents polítiques sectorials. Finalment, per facilitar la planificació a partir d'un millor coneixement de l'estat de la contaminació i dels seus efectes, i poder avaluar l'eficàcia de les mesures adoptades, s'insta el Ministeri de Medi Ambient, en col·laboració amb les comunitats autònomes, a elaborar els indicadors que siguin necessaris.

El capítol V de la Llei està dedicat a la promoció d'instruments de foment de la protecció de l'atmosfera en el benentès que la lluita contra la contaminació requereix el concurs de múltiples accions en molt diversos àmbits. A aquest efecte, la Llei identifica fins a quatre àmbits en què

l'actuació pública pot donar importants fruits i proposa mesures en aquest sentit. Concretament els quatre àmbits previstos són: acords voluntaris, sistemes de gestió i auditories ambientals, recerca, desenvolupament i innovació i formació i sensibilització pública.

El capítol VI s'ocupa dels aspectes relatius al control, la inspecció, la vigilància i el seguiment per garantir el compliment d'aquesta Llei. D'una banda atribueix a les comunitats autònomes i entitats locals conforme a les seves competències la responsabilitat de l'adopció de les mesures d'inspecció necessàries, i als funcionaris que realitzin la inspecció, el caràcter d'agents de l'autoritat. En segon lloc, estableix un Sistema espanyol d'informació, vigilància i prevenció de la contaminació atmosfèrica perquè les administracions públiques disposin de la informació necessària per complir aquesta Llei, n'assigna la coordinació al Ministeri de Medi Ambient i regula com es proveirà el sistema, i assenjala particularment la responsabilitat del Govern d'elaborar els inventaris espanyols d'emissions i la d'establir per reglament un Sistema espanyol d'inventari d'acord amb les directrius i els criteris comunitaris i internacionals vigents. En tercer lloc inclou disposicions relatives a les estacions, xarxes i altres sistemes d'avaluació de la qualitat de l'aire que han de disposar les comunitats autònomes i a la informació que n'obtinguin.

El capítol VII està dedicat al règim sancionador. Un règim que pretén ser coherent amb l'enfocament integral i integrador d'aquesta Llei, amb els principis que la inspiren, en particular els de qui contamina paga i de prevenció de la contaminació en la font i amb el fet particular que els efectes adversos de la contaminació atmosfèrica sobre l'ambient atmosfèric ni són reparables la majoria de vegades, ni les causes són fàcilment identificables i quantificables. Conseqüentment, en el règim sancionador d'aquesta Llei es concedeix una rellevància especial als aspectes relatius a la prevenció tant en la tipificació de les sancions com en la graduació. De la mateixa manera aquesta preocupació per la prevenció també es reflecteix en la inclusió d'un article relatiu a les mesures de caràcter provisional, en què es dona la possibilitat a l'òrgan autònom d'adoptar aquest tipus de mesures per impedir la continuïtat en la producció del risc o del dany, i d'una altra disposició que habilita l'execució subsidiària i a càrrec del subjecte responsable de les mesures preventives i reparadores que hagi d'adoptar quan es produeixi una amenaça imminent de dany o s'hagi produït un dany.

IV

A la part final de la Llei s'hi inclouen, en primer lloc, nou disposicions addicionals. La primera es refereix al règim sancionador aplicable en el supòsit de comerç internacional i intracomunitari. La segona exclou del règim previst en aquesta Llei les categories d'activitats incloses en l'àmbit de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació. La tercera preveu una restricció sobre els valors límit exigibles per concedir l'autorització en el supòsit d'activitats subjectes a la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle. Quant a les disposicions addicionals quarta i cinquena, es refereixen a la contaminació lumínica i a l'aplicació de les lleis reguladores de la defensa nacional.

En aquesta part final també es recull una disposició transitòria sobre el règim aplicable a les instal·lacions existents, una disposició derogatòria única mitjançant la qual es deroguen expressament la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, i el Reglament d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, aprovat pel Decret 2414/1961, i deu disposicions finals, entre les quals es poden destacar les següents: la disposició final primera, que modifica la Llei 10/1998, de

21 d'abril, de residus, i preveu que el posseïdor dels residus de construcció i demolició està obligat a separar-los per tipus de materials, en els termes que s'estableixin per reglament. En segon lloc, la disposició final segona, que modifica la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, amb la finalitat de desincentivar l'ús d'aeronaus sorolloses mitjançant l'aplicació de penalitzacions sobre l'import a pagar per aterratge a les aeronaus que superin els límits establerts, sense pretendre la recuperació dels costos associats als serveis de mitigació, control i vigilància del soroll en els aeroports. La disposició final tercera modifica la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.

A través de la disposició final quarta es regula l'entrada en vigor de la disposició addicional setena de la Llei 16/2007, de 4 de juliol, de reforma i adaptació de la legislació mercantil en matèria comptable per a la seva harmonització internacional sobre la base de la normativa de la Unió Europea.

La disposició final sisena, relativa al fonament constitucional, en què s'assenyala que aquesta Llei es dicta a l'empara de les competències exclusives de l'Estat previstes a la Constitució en matèria de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient. Finalment, la disposició final novena, mitjançant la qual a més de facultar el Govern per efectuar el desplegament reglamentari d'aquesta Llei i actualitzar-ne els annexos, se l'insta a actualitzar-ne, en el termini d'un any des de la seva entrada en vigor i prèvia consulta amb les comunitats autònomes, l'annex IV, relatiu al catàleg d'activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte establir les bases en matèria de prevenció, vigilància i reducció de la contaminació atmosfèrica amb la finalitat d'evitar i, quan no sigui possible, disminuir els danys que se'n puguin derivar per a les persones, el medi ambient i altres béns de qualsevol naturalesa.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Estan subjectes a les prescripcions d'aquesta Llei totes les fonts dels contaminants especificats a l'annex I corresponents a les activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera enumerades a l'annex IV tant de titularitat pública com privada.

2. Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei i es regeixen per la seva normativa específica:

- Els sorolls i les vibracions.
- Les radiacions ionitzants i no ionitzants.
- Els contaminants biològics.

3. També queden excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei les mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses i les activitats corresponents de protecció de persones i béns, que es regeixen per la normativa específica de protecció civil.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes del que disposa aquesta Llei s'entén per:

a) «Activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera»: aquelles que per la seva pròpia naturalesa, ubicació o pels processos tecnològics utilitzats constituei-

xin una font de contaminació les característiques de les quals poden requerir que siguin sotmeses a un règim de control i seguiment més estricte.

b) «Aglomeració»: conurbació de població superior a 250.000 habitants o bé, quan la població sigui igual o inferior a 250.000 habitants, amb la densitat de població per km² que determinin les comunitats autònomes.

c) «Amenaça imminent de dany»: una probabilitat suficient que es produeixin danys per a la salut humana o el medi ambient en un futur pròxim.

d) «Autorització administrativa»: és la resolució de l'òrgan competent que determini la comunitat autònoma on s'ubiqui la instal·lació per la qual es permet, amb la finalitat de prevenir, vigilar i reduir la contaminació atmosfèrica, explotar la totalitat o part d'una instal·lació sota determinades condicions, destinada a garantir que compleix l'objecte i les disposicions d'aquesta Llei. L'autorització pot ser vàlida per a una o més instal·lacions que tinguin la mateixa ubicació i siguin explotades pel mateix titular.

e) «Contaminació atmosfèrica»: la presència a l'atmosfera de matèries, substàncies o formes d'energia que impliquin molèstia greu, risc o dany per a la seguretat o la salut de les persones, el medi ambient i altres béns de qualsevol naturalesa.

f) «Contaminació lumínica»: la resplendor lluminosa nocturna o brillantor produïda per la difusió i reflexió de la llum en els gasos, aerosols i partícules en suspensió a l'atmosfera, que altera les condicions naturals de les hores nocturnes i dificulta les observacions astronòmiques dels objectes celestes, distingint la brillantor natural, atribuïble a la radiació de fonts o objectes celestes i a la luminescència de les capes altes de l'atmosfera, de la resplendor lluminosa deguda a les fonts de llum instal·lades en l'enllumenat exterior.

g) «Emissió»: descàrrega a l'atmosfera contínua o discontinua de matèries, substàncies o formes d'energia procedents, directament o indirectament, de qualsevol font susceptible de produir contaminació atmosfèrica.

h) «Emissions procedents de fonts naturals»: emissions de contaminants no produïts directament o indirectament per activitats humanes, incloent-hi fenòmens naturals com ara erupcions volcàniques, activitats sísmiques, activitats geotèrmiques, incendis no intencionats a la naturalesa, vents forts, sals marines o la resuspensió atmosfèrica o el transport de partícules naturals de regions àrides.

i) «Avaluació»: el resultat d'aplicar qualsevol mètode que permeti mesurar, calcular, predir o estimar les emissions, els nivells o els efectes de la contaminació atmosfèrica.

j) «Instal·lació»: qualsevol unitat tècnica fixa, mòbil o transportable on es desenvolupi una o més de les activitats enumerades a l'annex IV d'aquesta Llei, així com qualssevol altres activitats directament vinculades amb aquelles que tinguin relació d'indole tècnica amb les activitats portades a terme en l'esmentat lloc i puguin tenir repercussions sobre les emissions i la contaminació.

k) «Instal·lació existent»: qualsevol instal·lació en funcionament i autoritzada abans de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, o que hagi sol·licitat les corresponents autoritzacions exigibles per la normativa aplicable, sempre que es posi en funcionament com a molt tard 12 mesos després de l'esmentada data.

l) «Millors tècniques disponibles»: la fase més eficaç i avançada de desenvolupament de les activitats i de les seves modalitats d'explotació, que demostrin la capacitat pràctica de determinades tècniques per constituir, en principi, la base dels valors límit d'emissió destinats a evitar o, quan no sigui possible, reduir en general les emissions de contaminants i l'impacte en el conjunt del medi ambient i de la salut de les persones. Per determinar-ho s'han de prendre en consideració els aspectes que

s'enumeren a l'annex 4 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació. A aquests efectes s'entén per:

«Tècniques»: la tecnologia utilitzada, juntament amb la forma en què estigui dissenyada, construïda, mantinguda, explotada o paralitzada la instal·lació.

«Disponibles»: les tècniques desenvolupades a una escala que permeti aplicar-les en el context del corresponent sector, en condicions econòmiques i tècnicament viables, prenent en consideració els costos i els beneficis, tant si les tècniques s'utilitzen o es produeixen a Espanya, com si no, sempre que el titular pugui tenir-hi accés en condicions raonables.

«Millors»: les tècniques més eficaces per assolir un alt nivell general de protecció del medi ambient en conjunt i de la salut de les persones.

m) «Modificació substancial»: qualsevol modificació realitzada en una instal·lació que, d'acord amb els criteris establerts a l'article 14, pugui tenir repercussions negatives significatives sobre la contaminació atmosfèrica.

n) «Nivell de contaminació»: quantitat d'un contaminant en l'aire o el seu dipòsit en superfícies amb referència a un període de temps determinat.

ñ) «Objectiu de qualitat de l'aire»: la quantia de cada contaminant a l'atmosfera, aïlladament o associat amb altres, l'establiment del qual comporta obligacions conforme a les condicions que es determinin per a cadascun dels contaminants.

o) «PM10»: partícules que passen a través del capçal de mostreig definit a la norma EN 12341, amb un rendiment de separació del 50% per a un diàmetre aerodinàmic de 10 µm.

p) «PM2,5»: partícules que passen a través del capçal de mostreig definit a la norma EN 14907, amb un rendiment de separació del 50% per a un diàmetre aerodinàmic de 2,5 µm.

q) «Titular»: qualsevol persona física o jurídica que exploti o posseeixi la instal·lació.

r) «Llindar d'alerta»: nivell a partir del qual una exposició de durada breu suposa un risc per a la salut humana que afecta el conjunt de la població i que requereix l'adopció de mesures immediates.

s) «Llindar d'informació»: nivell a partir del qual una exposició de durada breu suposa un risc per a la salut dels sectors especialment vulnerables de la població i que requereix el subministrament d'informació immediata i apropiada.

t) «Valor límit d'emissió»: quantia d'un o més contaminants en emissió que no s'ha de sobrepassar dins d'un o diversos períodes i condicions determinats, amb la finalitat de prevenir o reduir els efectes de la contaminació atmosfèrica.

u) «Zona»: part del territori delimitada per l'Administració competent per a l'avaluació i gestió de la qualitat de l'aire.

Article 4. *Principis rectors.*

1. L'aplicació d'aquesta Llei es basa en els principis de cautela i acció preventiva, de correcció de la contaminació a la mateixa font i de qui contamina paga.

2. Dins de les seves respectives competències, els poders públics han d'adoptar totes les mesures que siguin necessàries per assolir i mantenir un nivell de protecció elevat de les persones i del medi ambient. Per la seva banda, els particulars s'han d'esforçar a contribuir a evitar i reduir la contaminació atmosfèrica.

3. En l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei s'ha de promoure la integració de les consideracions relatives a la protecció de l'atmosfera en les diferents polítiques sectorials com una variable clau per aconseguir un desenvolupament sostenible.

4. Amb vista a aconseguir un desenvolupament sostenible en matèria de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, s'han de promoure i difondre les modalitats més eficaces per al desenvolupament, l'aplicació i la difusió de tecnologies, coneixements especialitzats, pràctiques i processos ecològicament racionals quant a la protecció de l'atmosfera i s'han d'adoptar les mesures necessàries per promoure, facilitar i afavorir, segons que correspongui, l'accés a aquests recursos.

Article 5. *Competències de les administracions públiques.*

1. Corresponen a l'Administració General de l'Estat en les matèries relacionades amb aquesta Llei les competències següents:

a) Actualitzar, amb la participació de les comunitats autònomes, la relació de contaminants i el catàleg d'activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera.

b) Definir i establir, amb la participació de les comunitats autònomes, els objectius de qualitat de l'aire, els llindars d'alerta i d'informació i els valors límit d'emissió, sense perjudici dels valors límit d'emissió que puguin establir les comunitats autònomes en aplicació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.

c) Definir, amb la participació de les comunitats autònomes, els requisits mínims als quals s'han d'ajustar les estacions, xarxes, mètodes i altres sistemes d'avaluació de la qualitat de l'aire.

d) Definir, amb la participació de les comunitats autònomes, les metodologies per estimar les fonts naturals i els procediments per conèixer la seva incidència en els valors registrats de certs contaminants.

e) Elaborar, amb la participació de les comunitats autònomes, i aprovar els plans i programes d'àmbit estatal necessaris per complir la normativa comunitària i els compromisos que es deriven dels acords internacionals sobre contaminació atmosfèrica transfronterera.

f) Elaborar i actualitzar periòdicament els inventaris espanyols d'emissions. Realitzar l'avaluació, el seguiment i la recopilació de la informació tècnica sobre la contaminació de fons per al compliment de les obligacions derivades de convenis o un altre tipus de compromisos internacionals sobre contaminació transfronterera. La informació obtinguda s'ha d'integrar en el Sistema espanyol d'informació, vigilància i prevenció de la contaminació atmosfèrica i s'ha de facilitar periòdicament a les comunitats autònomes.

g) Coordinar el sistema espanyol d'informació, vigilància i prevenció de la contaminació atmosfèrica.

h) Coordinar, amb la finalitat d'aconseguir la coherència de les actuacions de les administracions públiques afectades, l'adopció de les mesures necessàries per afrontar situacions adverses relacionades amb la protecció de l'atmosfera o relatives a la qualitat de l'aire, la dimensió de les quals excedeixi el territori d'una comunitat autònoma.

2. Les comunitats autònomes, en l'exercici de les seves competències, han d'avaluar la qualitat de l'aire, poden establir objectius de qualitat de l'aire i valors límit d'emissió més estrictes que els que estableixi l'Administració General de l'Estat d'acord amb l'article 5.1, han d'adoptar plans i programes per a la millora de la qualitat de l'aire i el compliment dels objectius de qualitat en el seu àmbit territorial, han d'adoptar les mesures de control i inspecció necessàries per garantir el compliment d'aquesta Llei, i han d'exercir la potestat sancionadora.

En aquest sentit han d'establir, dins l'àmbit del seu territori, criteris comuns que defineixin els procediments d'actuació dels organismes de control autoritzats (OCA) de què disposin, així com les relacions d'aquests organis-

mes amb les diferents administracions competents de la seva comunitat autònoma.

3. Correspon a les entitats locals exercir les competències en matèria de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera que tinguin atribuïdes en l'àmbit de la seva legislació específica, així com les altres que els siguin atribuïdes en el marc de la legislació bàsica de l'Estat i de la legislació de les comunitats autònomes en aquesta matèria.

Les entitats locals, en l'àmbit de les seves competències, han d'adaptar les ordenances existents i el planejament urbanístic a les previsions d'aquesta Llei i de les seves normes de desplegament.

4. Cadascuna de les administracions esmentades en el present article, en l'àmbit de les seves competències, ha d'elaborar un sistema de control i garantia de qualitat que asseguri l'exhaustivitat, la coherència, la transparència, la comparabilitat i la confiança en tot el procés comprès des dels mesuraments o estimacions dels contaminants fins a l'elaboració dels informes relatius a aquests contaminants, així com la implantació de les recomanacions derivades de l'aplicació del sistema de control i garantia de qualitat.

Article 6. *Cooperació i col·laboració interadministrativa.*

1. Per garantir l'aplicació d'aquesta Llei les administracions públiques han d'ajustar les seves actuacions als principis d'informació mútua, cooperació i col·laboració. En particular s'han de prestar la deguda assistència per assegurar l'eficàcia i coherència de les seves actuacions, especialment en els supòsits en què la contaminació atmosfèrica afecti un àmbit territorial superior al d'un municipi o comunitat autònoma.

2. En el supòsit que se sobrepassin els objectius de qualitat de l'aire fixats en un àmbit territorial superior al d'una comunitat autònoma, les comunitats autònomes afectades s'han de prestar assistència mútua en els termes previstos en els respectius plans per reduir els nivells de contaminació. L'Administració General de l'Estat ha de col·laborar a aquest fi amb les comunitats autònomes afectades o que, sense que ho estiguin, hagin contribuït a generar aquesta situació.

3. En els supòsits en què la superació dels objectius de qualitat de l'aire afecti zones frontereres amb un altre Estat, la comunitat autònoma ha d'informar d'això i de les mesures adoptades el Ministeri de Medi Ambient perquè ho transmeti al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació. Aquest departament ho ha de comunicar a l'Estat afectat perquè en tingui informació i, si s'escau, per portar a terme la col·laboració que s'estimi pertinent.

Article 7. *Obligacions dels titulars d'instal·lacions on es desenvolupin activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera.*

1. Sense perjudici de les altres obligacions que puguin establir les comunitats autònomes, els titulars d'instal·lacions on es desenvolupin activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera recollides en el catàleg que figura a l'annex IV han de:

- Complir les obligacions que es derivin del que disposa l'article 13.
- Respectar els valors límit d'emissió en els casos en què estiguin establerts per reglament.
- Posar en coneixement immediat de la comunitat autònoma competent i adoptar, sense demora i sense necessitat de cap requeriment, les mesures preventives necessàries quan hi hagi una amenaça imminent de dany significatiu per contaminació atmosfèrica procedent de la instal·lació del titular.
- Adoptar sense demora i sense necessitat de cap requeriment i posar en coneixement immediat de la

comunitat autònoma competent les mesures d'evitació de nous danys quan s'hagi causat una contaminació atmosfèrica a la instal·lació del titular que hagi produït un dany per a la seguretat o la salut de les persones i per al medi ambient.

e) Complir els requisits tècnics que li siguin aplicables conforme estableixi la normativa i, en tot cas, salvaguardant la salut humana i el medi ambient.

f) Complir les mesures contingudes en els plans a què es refereix l'article 16.

g) Realitzar controls de les seves emissions i, quan correspongui, de la qualitat de l'aire, en la forma i la periodicitat previstes a la normativa aplicable.

h) Facilitar la informació que els sol·licitin les administracions públiques en l'àmbit de les seves competències.

i) Facilitar els actes d'inspecció i de comprovació que porti a terme la comunitat autònoma competent, en els termes i amb les garanties que estableixi la legislació vigent.

2. Els titulars d'instal·lacions on es desenvolupin activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera recollides en els grups A i B de l'annex IV d'aquesta Llei han de complir, a més, les obligacions següents:

a) Notificar a l'òrgan competent que determini la comunitat autònoma la transmissió, el cessament o la clausura de les activitats i instal·lacions.

b) En els casos en què s'hagi fixat per reglament l'obligació de disposar d'estacions de mesura dels nivells de contaminació, integrar les estacions esmentades a les xarxes de les comunitats autònomes a les quals es refereix l'article 27.

c) Mantenir un registre dels controls d'emissions i nivells de contaminació, i sotmetre's a les inspeccions regulars relatives a aquests, en els casos i termes previstos a la normativa aplicable.

Article 8. *Informació al públic.*

1. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han de prendre totes les mesures que siguin necessàries per garantir que el públic en general i les entitats interessades, com ara les organitzacions ecologistes, empresarials, de consumidors i sanitàries, rebin informació adequada i oportuna sobre la qualitat de l'aire, dels indicadors ambientals elaborats pel Ministeri de Medi Ambient, d'acord amb el que preveu l'article 19.1, i dels plans i programes per a la protecció de l'atmosfera i per minimitzar els efectes negatius de la contaminació atmosfèrica. Aquesta informació s'ha de subministrar de forma clara i comprensible a través de mitjans de difusió fàcilment accessibles, inclosa la Internet.

Aquesta informació ha d'incloure obligatòriament:

- La situació de la qualitat de l'aire en relació amb els objectius de qualitat vigents per a cada contaminant.
- Informació periòdica sobre la contaminació de fons.
- En cas que per a determinats contaminants s'estableixin descomptes deguts a emissions de fonts naturals, per al càlcul respecte de l'incompliment d'objectius de qualitat s'ha d'informar adequadament de la metodologia seguida i de la justificació per a l'aplicació dels descomptes.
- La informació sobre la qualitat de l'aire que Espanya remet anualment a la Comissió Europea en compliment de les obligacions previstes a la normativa comunitària en matèria de qualitat de l'aire.

2. Les administracions públiques també han de fer públics pels mitjans assenyalats els estudis sobre qualitat de l'aire i salut que s'encarreguin en l'àmbit de les seves competències.

3. Les comunitats autònomes han d'informar periòdicament la població del nivell de contaminació i, de manera específica, quan se sobrepassin els objectius de qualitat de l'aire. En els supòsits en què se sobrepassin els llindars d'informació i alerta previstos per reglament, la comunitat autònoma afectada també n'ha d'informar els òrgans competents en cada cas en matèria sanitària, de medi ambient i de protecció civil conforme als plans d'acció i protocols establerts en el marc de protecció civil.

4. Els municipis amb una població superior a 100.000 habitants i els que formin part d'una aglomeració, d'acord amb la definició d'aquesta Llei, han de disposar de dades per informar la població sobre els nivells de contaminació i la qualitat de l'aire.

CAPÍTOL II

Avaluació i gestió de la qualitat de l'aire

Article 9. *Contaminants atmosfèrics i objectius de qualitat de l'aire.*

1. El Govern, amb la participació de les comunitats autònomes, amb la finalitat de prevenir o reduir la contaminació atmosfèrica i els seus efectes, ha de revisar almenys cada cinc anys la relació de contaminants que figura a l'annex I i, si s'escau, l'ha d'actualitzar prenent en consideració les directrius especificades a l'annex II i ha de definir i establir, conforme als factors que figuren a l'annex III, els objectius de qualitat de l'aire així com les condicions i terminis per assolir-los.

2. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han d'adoptar les mesures necessàries per mantenir i, si s'escau, millorar la qualitat de l'aire i complir els objectius que s'estableixin, de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

3. Quan se sobrepassin els objectius de qualitat de l'aire o hi hagi risc que passi, la comunitat autònoma competent ha d'adoptar les mesures adequades per evitar o mitigar la contaminació.

4. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, estan obligades a vetllar perquè la qualitat de l'aire es mantingui dins els límits legals establerts. Els ciutadans i les organitzacions socials que vetllin per la salut i la preservació del medi ambient ho poden reclamar amb els instruments legals que preveu l'ordenament jurídic espanyol.

Article 10. *Avaluació de la qualitat de l'aire.*

1. Les comunitats autònomes i, si s'escau, les entitats locals en els termes de l'article 5.3, han d'avaluar regularment la qualitat de l'aire en el seu àmbit territorial corresponent, d'acord amb el que disposa la normativa vigent que en cada cas sigui aplicable, els criteris específics que s'estableixin per reglament en relació amb els diferents objectius de qualitat de l'aire i els mètodes establerts per la Unió Europea en aquesta matèria.

Als efectes del que preveu l'article 8.3, les aglomeracions han de disposar, per si mateixes o en col·laboració amb les comunitats autònomes, d'estacions i xarxes d'avaluació de la qualitat de l'aire.

2. Una vegada establerts els objectius de qualitat de l'aire a què es refereix l'article anterior, les comunitats autònomes i, si s'escau, les entitats locals en els termes de l'article 5.3, han de realitzar una avaluació preliminar dels nivells de contaminació en relació amb els contaminants als quals es refereixin els objectius de qualitat de l'aire, en aquelles parts dels seus territoris on no hi hagi mesuraments representatius d'aquests nivells.

Article 11. *Zonificació del territori.*

1. D'acord amb les avaluacions a què es refereix l'article 10, les comunitats autònomes, amb la participació de les entitats locals, han de zonificar el seu territori segons els nivells dels contaminants per als quals s'hagin establert objectius de qualitat de l'aire i d'acord amb aquestes han d'elaborar llistes diferenciades de zones i aglomeracions.

2. L'Administració General de l'Estat, d'acord amb la informació que li subministrin les comunitats autònomes en els termes regulats a l'article 28, ha d'integrar les zones del territori de l'Estat.

3. La informació utilitzada per a la zonificació a què fa referència aquest article l'han de tenir en compte les administracions públiques en l'elaboració i aprovació de plans urbanístics i d'ordenació del territori, així com en la tramitació dels procediments d'autorització d'activitats i instal·lacions potencialment contaminadores de l'atmosfera.

CAPÍTOL III

Prevenició i control de les emissions

Article 12. *Control de les emissions.*

1. El Govern, amb la participació de les comunitats autònomes, pot establir mitjançant un reial decret valors límit d'emissió per als contaminants, en particular per als enumerats a l'annex I i per a les activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera enumerades a l'annex IV d'aquesta Llei.

2. El Govern, amb la participació de les comunitats autònomes, pot establir mitjançant un reial decret obligacions específiques per a la fabricació, importació, adquisició intracomunitària, transport, distribució, posada al mercat o utilització i gestió durant el seu cicle de vida dels productes que puguin generar contaminació atmosfèrica.

3. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han de vetllar perquè s'adoptin les mesures necessàries i les pràctiques adequades en les activitats i instal·lacions, que permetin evitar o reduir la contaminació atmosfèrica aplicant, en la mesura que sigui possible, les millors tècniques disponibles i utilitzant els combustibles menys contaminants. Així mateix les entitats privades i els particulars s'han d'esforçar, en l'exercici de les seves activitats quotidianes, a contribuir a la reducció dels contaminants de l'atmosfera.

Article 13. *Activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera.*

1. Als efectes d'aquesta Llei es consideren activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera les incloses en el catàleg que figura a l'annex IV.

El Govern, amb la participació de les comunitats autònomes, ha de revisar almenys cada cinc anys l'annex IV i, si s'escau, l'ha d'actualitzar.

2. Sense perjudici de les altres autoritzacions i llicències exigibles per altres disposicions, queden sotmeses al procediment d'autorització administrativa de les comunitats autònomes i en els termes que aquestes determinin la construcció, el muntatge, l'explotació, el trasllat o la modificació substancial de les instal·lacions en què es desenvolupi alguna de les activitats incloses en el catàleg recollit a l'annex IV d'aquesta Llei i que figuren al dit annex com a pertanyents als grups A i B. Les activitats incloses en el grup A estan subjectes a uns requisits de control d'emissions més exigents que les incloses en el grup B.

Aquestes autoritzacions es concedeixen per un temps determinat que en cap cas pot ser superior a vuit anys, passat el qual poden ser renovades per períodes successius.

3. La construcció, el muntatge, l'explotació, el trasllat, la modificació substancial, el cessament o la clausura de les instal·lacions en què es desenvolupi alguna de les activitats incloses en el catàleg recollit a l'annex IV i que figuren com a pertanyents al grup C s'ha de notificar a l'òrgan competent de la comunitat autònoma en les condicions que determini la seva normativa.

4. L'autorització a la qual fa referència l'apartat 2 ha de tenir el contingut mínim següent:

a) Els valors límit d'emissió dels contaminants, en particular els enumerats a l'annex I, que puguin ser emesos per la instal·lació i, si s'escau, els paràmetres o les mesures tècniques que els complementin o substitueixin.

b) Les prescripcions per reduir la contaminació a llarga distància o transfronterera, si s'escau.

c) Els sistemes i procediments per al tractament i control, amb especificació de la metodologia de mesurament, la seva freqüència i els procediments per avaluar els mesuraments.

d) Les mesures relatives a les condicions d'explotació en situacions diferents de les normals que puguin afectar el medi ambient, com la posada en marxa, fugues, fallades de funcionament, parades temporals o tancament definitiu.

e) El termini pel qual s'atorga l'autorització.

5. La comunitat autònoma competent no pot autoritzar la construcció, muntatge, explotació, trasllat o modificació substancial d'instal·lacions en les quals es desenvolupin activitats recollides en el catàleg inclòs a l'annex IV d'aquesta Llei i que figuren en l'esmentat annex com a pertanyents als grups A i B, si queda demostrat que l'increment de la contaminació de l'atmosfera previst per la instal·lació de què es tracti, per raó de les emissions que ocasioni el seu funcionament, provoca que se sobrepassin els objectius de qualitat de l'aire.

6. Quan correspongui a l'òrgan ambiental de l'Administració General de l'Estat formular la declaració d'impacte ambiental, d'acord amb el que estableixen el Reial decret legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'avaluació d'impacte ambiental, i la seva normativa de desplegament, no es pot atorgar l'autorització a la qual es refereix aquest article sense que prèviament s'hagi dictat la declaració.

A aquests efectes, l'òrgan ambiental estatal, tan aviat com hagi formulat la declaració d'impacte ambiental o després de la resolució, si s'escau, pel Consell de Ministres de discrepàncies amb l'òrgan substantiu, n'ha de trametre una còpia a l'òrgan competent de la comunitat autònoma, que ha d'incorporar les seves condicions al contingut de l'autorització.

Article 14. *Modificació substancial de la instal·lació.*

1. Als efectes del que preveu l'article 13, correspon a les comunitats autònomes concretar en quins termes la modificació d'una instal·lació és qualificada com a substancial.

2. A fi de qualificar la modificació d'una instal·lació com a substancial, les comunitats autònomes han de considerar la incidència de la modificació projectada sobre la contaminació atmosfèrica, d'acord amb els següents criteris:

- La dimensió i producció de la instal·lació.
- El seu consum d'energia.
- La quantia i tipologia de la contaminació produïda.

d) El nivell de contaminació existent a la zona respecte dels objectius de qualitat de l'aire establerts.

Article 15. *Contaminació intercomunitària i transfronterera.*

1. Quan una instal·lació pugui tenir repercussions significatives sobre la qualitat de l'aire d'una altra comunitat autònoma, d'un altre Estat membre de la Unió Europea o de tercers estats, l'òrgan competent de la comunitat autònoma on s'hagi d'ubicar ha de trametre una còpia de la sol·licitud d'autorització i de tota la documentació que sigui rellevant a la comunitat autònoma afectada o al Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació, per tal que ho remeti a l'Estat potencialment afectat, perquè hi puguin formular al·legacions abans que recaigui la resolució definitiva.

La resolució que finalment s'adopti s'ha de comunicar a la comunitat autònoma afectada o, a través del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, a l'Estat afectat.

2. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha de mantenir informat el Ministeri de Medi Ambient sobre les actuacions desenvolupades, i aquest ha de traslladar a la comunitat autònoma afectada l'esmentada informació.

CAPÍTOL IV

Planificació

Article 16. *Plans i programes per a la protecció de l'atmosfera i per minimitzar els efectes negatius de la contaminació atmosfèrica.*

1. El Govern, en l'àmbit de les seves competències, a fi de complir la normativa comunitària i els compromisos que es derivin dels acords internacionals dels quals Espanya sigui part, ha d'aprovar els plans i programes d'àmbit estatal que siguin necessaris per prevenir i reduir la contaminació atmosfèrica i els seus efectes transfronterers, així com per minimitzar-ne els impactes negatius. Aquests plans i programes han de fixar objectius específics, les mesures necessàries per assolir-los i el procediment per fer-ne la revisió, i s'han d'elaborar i actualitzar amb la participació de les comunitats autònomes. Poden incloure a més actuacions per fomentar la recerca, el desenvolupament i la innovació, així com l'intercanvi d'informació, la cooperació institucional i la cooperació internacional.

2. Les comunitats autònomes, en els terminis establerts per reglament, han d'adoptar com a mínim els següents plans i programes per a la millora de la qualitat de l'aire i el compliment dels objectius de qualitat de l'aire en el seu àmbit territorial, així com per minimitzar o evitar els impactes negatius de la contaminació atmosfèrica:

a) De millora de la qualitat de l'aire per assolir els objectius de qualitat de l'aire en els terminis fixats, a les zones on els nivells d'un o més contaminants regulats superin els objectius esmentats.

En aquests plans s'han d'identificar les fonts d'emissió responsables dels objectius de qualitat, s'han de fixar objectius quantificats de reducció de nivells de contaminació per complir la legislació vigent, i s'han d'indicar les mesures o projectes de millora, calendari d'aplicació, estimació de la millora de la qualitat de l'aire que s'espera aconseguir i del termini previst per assolir els objectius de qualitat.

Els plans també han de preveure procediments per seguir-ne el compliment i per revisar-los. La revisió d'aquests plans s'ha de produir quan la situació de la qualitat de l'aire ho aconselli o quan hi hagi constància que amb les mesures aplicades no s'aconseguiran els objectius de qualitat en els terminis estipulats.

En aquests plans s'han d'integrar plans de mobilitat urbana, que, si s'escau, poden incorporar els plans de transport d'empresa que s'acordin mitjançant negociació col·lectiva, amb vista al foment de formes de transport menys contaminants.

b) D'acció a curt termini en els quals es determinin mesures immediates i a curt termini per a les zones i supòsits en què hi hagi risc de superar els objectius de qualitat de l'aire i els límits d'alerta.

En aquests plans s'ha d'identificar l'Administració que en cada cas sigui responsable per executar les mesures. A més, en aquests plans es poden preveure mesures de control o suspensió de les activitats que siguin significatives en la situació de risc, inclòs el trànsit.

3. Per elaborar els seus plans i programes, les comunitats autònomes han de tenir en compte els plans i programes als quals es refereix l'apartat 1. Així mateix hi han d'aplicar els principis de cooperació i col·laboració respecte de les previsions que s'estableixin per als supòsits en què la contaminació atmosfèrica afecti un àmbit territorial superior al d'una comunitat autònoma, o el seu àmbit inclogui activitats, infraestructures o zones de competència d'altres administracions públiques.

4. Les entitats locals poden elaborar, en l'àmbit de les seves competències, els seus propis plans i programes. Per elaborar aquests plans i programes s'han de tenir en compte els plans de protecció de l'atmosfera de les respectives comunitats autònomes.

Així mateix, les entitats locals, a fi d'aconseguir els objectius d'aquesta Llei, poden adoptar mesures de restricció total o parcial del trànsit, incloent-hi restriccions als vehicles més contaminants, a certes matrícules, a certes hores o a certes zones, entre d'altres.

Els municipis amb una població superior a 100.000 habitants i les aglomeracions, en els terminis establerts per reglament, han d'adoptar plans i programes per al compliment i la millora dels objectius de qualitat de l'aire, en el marc de la legislació sobre seguretat viària i de la planificació autonòmica.

5. Per a la revisió dels plans regulats en aquest article s'han de tenir en compte, entre altres aspectes, els indicadors ambientals a què fa referència l'article 19.

6. Els plans i programes regulats en aquest article han de ser determinants per als diferents instruments de planejament urbanístic i d'ordenació del territori. Si aquests instruments contradiuen o no acullen el contingut dels plans i programes regulats en aquest article, aquesta decisió s'ha de motivar i s'ha de fer pública.

Aquests plans i programes també poden incloure prescripcions de compliment obligatori per als ciutadans. Per a això, els plans i programes esmentats han de ser objecte de publicació.

7. Els plans i programes esmentats han d'incorporar les evidències epidemiològiques i la perspectiva de protecció de salut pública en les decisions que afecten la qualitat de l'aire.

Article 17. *Participació pública.*

Els plans a què es refereix l'article anterior han de ser elaborats i modificats garantint la participació pública, en els termes que preveuen els articles 16 i 17 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

Article 18. *Integració de la protecció de l'atmosfera en polítiques sectorials.*

1. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han d'integrar les consideracions relatives a la protecció de l'atmosfera en la planificació,

desenvolupament i execució de les diferents polítiques sectorials.

2. En els supòsits en què les actuacions sectorials puguin tenir efectes significatius en la conservació de l'atmosfera, i sense perjudici del que estableixen altres disposicions, les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han de vetllar perquè aquestes actuacions no sobrepassin els objectius de qualitat de l'aire establerts i perquè, en tot cas, els seus possibles impactes siguin degudament minimitzats en les fases de disseny i planificació de l'actuació, i aquesta valoració ha de figurar en la memòria corresponent de l'actuació de què es tracti.

Article 19. *Indicadors ambientals.*

1. Per facilitar un coneixement millor de l'estat de la contaminació atmosfèrica i els seus efectes, i avaluar l'eficàcia de les mesures que s'adoptin per prevenir-la i reduir-la de conformitat amb el que estableixen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament, el Ministeri de Medi Ambient, en col·laboració amb els departaments ministerials afectats i les comunitats autònomes, ha d'elaborar els indicadors que siguin necessaris i efectuar-ne la revisió anual.

2. En l'elaboració i revisió dels indicadors s'han de tenir en compte les directrius i criteris vigents en l'àmbit comunitari i internacional i la informació obtinguda del seguiment dels plans de protecció de l'atmosfera a què es refereix l'article 16.

CAPÍTOL V

Instruments de foment de protecció de l'atmosfera

Article 20. *Acords voluntaris.*

Els acords voluntaris que les comunitats autònomes subscriuguin amb els agents econòmics i particulars tenen força executiva quan el seu objectiu sigui la reducció de la càrrega contaminant emesa en les condicions més estrictes a les previstes en la legislació que hi sigui aplicable i, en particular, indistintament:

a) El compliment d'uns valors límit d'emissió més estrictes que els establerts per la legislació.

b) El compliment dels valors límit d'emissió en un termini inferior al que, si s'escau, estableixi la normativa.

Els acords voluntaris s'han de publicar en els respectius diaris oficials i els resultats obtinguts han de ser objecte de publicitat i de seguiment periòdic per les comunitats autònomes.

Article 21. *Sistemes de gestió i auditories ambientals.*

L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències, han de fomentar la implantació voluntària de sistemes de gestió i auditories ambientals en tots els sectors d'activitat públics i privats que siguin fonts d'emissió, a fi de promoure una producció i un mercat més sostenible i contribuir així a la reducció de la contaminació atmosfèrica.

Article 22. *Recerca, desenvolupament i innovació.*

L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències, han de fomentar i incentivar, si s'escau, la recerca, el desenvolupament i la innovació per prevenir i reduir la contaminació atmosfèrica i els seus efectes en les persones, el medi ambient i altres béns de qualsevol naturalesa, prestant una atenció particular a promoure:

a) El coneixement sobre els contaminants, la contaminació atmosfèrica, les seves causes i dinàmica, així com la metodologia d'avaluació.

b) El coneixement sobre els efectes de la contaminació atmosfèrica en la salut, els sistemes naturals, socials i econòmics, la seva prevenció i l'adaptació a aquests.

c) El desenvolupament de tecnologies i productes més respectuosos amb el medi ambient.

d) El foment de l'estalvi i l'eficiència energètica i l'ús racional dels recursos naturals.

e) El disseny i aplicació d'instruments jurídics, econòmics, socials i institucionals que contribueixin a un desenvolupament sostenible.

f) La col·laboració multidisciplinària en la recerca dels aspectes relatius a la interacció entre la qualitat de l'aire i la salut de la població.

Article 23. *Contractació pública.*

Les administracions públiques i altres entitats subjectes a la legislació sobre contractació pública han de promoure, en l'àmbit de les seves competències, l'aplicació de mesures de prevenció i reducció de la contaminació atmosfèrica d'acord amb la normativa vigent sobre contractes del sector públic.

Article 24. *Formació i sensibilització pública.*

L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències, han de fomentar la formació i sensibilització del públic a fi de propiciar que els ciutadans s'esforcin a contribuir, des dels diferents àmbits socials, a la protecció de l'atmosfera. Amb aquesta finalitat han de prestar un especial interès:

a) Al suport al moviment associatiu i el foment del voluntariat.

b) A la formació en els àmbits educatius, professionals i empresarials.

c) A la difusió de campanyes de sensibilització pública i conscienciació, tendents al coneixement de la qualitat de l'aire, en general, i a l'impacte d'aquesta, d'acord amb els hàbits i estils de vida en particular.

d) A l'orientació al consumidor sobre els productes energèticament més eficients i menys contaminants.

A aquest efecte, l'Administració General de l'Estat pot col·laborar mitjançant la subscripció dels convenis oportuns amb les comunitats autònomes en les actuacions que es projectin.

Article 25. *Fiscalitat ambiental.*

Les administracions públiques han de promoure, en l'àmbit de les seves competències, l'ús de la fiscalitat ecològica i d'altres instruments de política econòmica ambiental per contribuir als objectius d'aquesta Llei.

CAPÍTOL VI

Control, inspecció, vigilància i seguiment

Article 26. *Control i inspecció.*

1. Les comunitats autònomes i, si s'escau, les entitats locals en els termes de l'article 5.3, són les competents per adoptar les mesures d'inspecció necessàries per garantir el compliment d'aquesta Llei.

2. Els funcionaris que realitzin les tasques d'inspecció a les quals es refereix el punt anterior tenen el caràcter d'agents de l'autoritat als efectes que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i, en l'exer-

cici de les seves funcions, poden accedir a qualsevol lloc de la instal·lació o dependència de titularitat pública o privada, amb respecte, en tot cas, a la inviolabilitat del domicili.

Article 27. *Sistema espanyol d'informació, vigilància i prevenció de la contaminació atmosfèrica.*

1. El Ministeri de Medi Ambient ha de coordinar el sistema espanyol d'informació, vigilància i prevenció de la contaminació atmosfèrica, que té per finalitat permetre l'intercanvi recíproc d'informació entre les diferents administracions públiques per al compliment de les obligacions derivades d'aquesta Llei i de la normativa comunitària i internacional.

2. Aquest sistema es proveeix de la informació generada per les administracions públiques i pels titulars, a través d'aquelles, així com de qualsevol altra dada rellevant als efectes d'aquesta Llei. A fi que el sistema sigui com més eficient millor, les administracions públiques s'han d'esforçar a actuar de manera coordinada.

3. L'Administració General de l'Estat ha d'elaborar i actualitzar periòdicament els inventaris espanyols d'emissions i altres informes que l'Estat hagi de formalitzar per tal de complir les obligacions d'informació assumides per aquest en el marc de la normativa comunitària i internacional, així com per disposar d'una font essencial d'informació per al coneixement de l'estat del medi ambient, el disseny de polítiques ambientals i l'avaluació de la seva efectivitat o el desenvolupament d'estudis i recerques ambientals socials i econòmiques entre altres finalitats.

4. Per a l'elaboració i actualització periòdica dels inventaris espanyols el Govern ha d'establir per reglament un sistema espanyol d'inventari d'acord amb les directrius i criteris comunitaris i internacionals vigents, tot això sense perjudici que les comunitats autònomes puguin elaborar els seus propis inventaris autonòmics.

5. D'acord amb la normativa comunitària i internacional, el Govern ha de regular el contingut i els terminis de la informació que ha de ser facilitada per a l'elaboració dels informes periòdics que hagi de formalitzar l'Estat en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, per al compliment de les obligacions d'informació assumides en el marc de la Unió Europea i els convenis internacionals.

6. El Ministeri de Sanitat i Consum ha de fer el seguiment de l'impacte de la contaminació de l'aire en la salut, mitjançant la realització d'estudis epidemiològics, i integrar en el seu sistema d'alertes i vigilància la informació proporcionada pel sistema espanyol d'informació, vigilància i prevenció de la contaminació atmosfèrica que pugui suposar risc per a la salut.

Article 28. *Estacions, xarxes i altres sistemes d'avaluació de la qualitat de l'aire.*

1. Les comunitats autònomes i, si s'escau, les entitats locals en els termes dels articles 5.3 i 10.1, han de disposar d'estacions de mesura o altres sistemes d'avaluació de la qualitat de l'aire que siguin suficients per permetre complir les seves obligacions, de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

2. Les comunitats autònomes han de remetre, amb la periodicitat que es determini per reglament, al Ministeri de Medi Ambient informació validada i actualitzada quant a les estacions, xarxes i altres sistemes d'avaluació de la qualitat de l'aire, públics i privats, i sobre les dades obtingudes en ells mateixos, amb la finalitat de garantir el compliment de les obligacions comunitàries i internacionals.

3. Els requisits mínims als quals s'han d'ajustar les estacions, xarxes i altres sistemes d'avaluació de la qualitat de l'aire els ha de definir el Govern mitjançant un reial decret, amb la participació de les comunitats autònomes, i han d'estar referits als criteris d'ubicació i nombre mínim

d'estacions, als mètodes per al mostreig i anàlisi de contaminants i a criteris relacionats amb el control i la garantia de qualitat de les avaluacions.

4. Per instal·lar les estacions de mesura de la qualitat de l'aire de titularitat pública es poden imposar les servituds forçoses que es considerin necessàries en cada cas, prèvia la indemnització que correspongui legalment.

CAPÍTOL VII

Règim sancionador

Article 29. Responsabilitat.

Incorren en responsabilitat, als efectes del present capítol, les persones físiques o jurídiques que realitzin per acció o omissió fets constitutius d'infracció conforme a aquesta Llei.

Article 30. Tipificació de les infraccions.

1. Als efectes d'aquesta Llei, i sense perjudici de les infraccions que, si s'escau, estableixi la legislació sectorial i de les que puguin establir les comunitats autònomes, les infraccions administratives es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions molt greus:

a) Incomplir el règim d'autorització i notificació previst a l'article 13 per a les activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera, sempre que això hagi generat o hagi impedit evitar una contaminació atmosfèrica que hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones o hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

b) Incomplir les obligacions específiques que, conforme al que disposa l'article 12.2 d'aquesta Llei, hagin estat establertes per a productes que puguin generar contaminació atmosfèrica, sempre que això hagi donat lloc o hagi impedit evitar una contaminació atmosfèrica que hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones o hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

c) Incomplir els valors límit d'emissió, sempre que això hagi generat o hagi impedit evitar una contaminació atmosfèrica que hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones o hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

d) L'incompliment de les condicions establertes en matèria de contaminació atmosfèrica en l'autorització o aprovació del projecte sotmès a avaluació d'impacte ambiental o en la llicència d'activitats classificades, sempre que això hagi generat o hagi impedit evitar una contaminació atmosfèrica que hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones o hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

e) Incomplir els requisits tècnics que siguin aplicables a l'activitat, instal·lació o producte quan això hagi generat o hagi impedit evitar una contaminació atmosfèrica que hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones o hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

f) L'incompliment de les mesures establertes en els plans d'acció a curt termini a què es refereix l'article 16.2.

g) L'incompliment de les mesures establertes en els plans per a la protecció de l'atmosfera i per minimitzar els efectes negatius de la contaminació atmosfèrica, sempre que això hagi generat o hagi impedit evitar una contaminació atmosfèrica que hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones o hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

h) Ocultar o alterar maliciosament la informació exigida en els procediments regulats en aquesta Llei, quan

això hagi generat o hagi impedit evitar una contaminació atmosfèrica que hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones o hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

i) Impedir, endarrerir o obstruir l'activitat d'inspecció o control, quan això hagi generat o hagi impedit evitar una contaminació atmosfèrica que hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones o hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

j) Incomplir les obligacions establertes a l'article 7.1.b) i d) quan hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones o hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

k) Incomplir les obligacions derivades de les mesures provisionals establertes a l'article 35 d'aquesta Llei.

3. Són infraccions greus:

a) Incomplir el règim d'autorització i notificació que preveu l'article 13 per a les activitats potencialment més contaminadores de l'atmosfera quan no estigui tipificat com a infracció molt greu.

b) Incomplir les obligacions específiques que, conforme al que disposa l'article 12.2 d'aquesta Llei, hagin estat establertes per a productes que puguin generar contaminació atmosfèrica, quan no estigui tipificat com a infracció molt greu.

c) Incomplir els valors límit d'emissió, quan no estigui tipificat com a infracció molt greu.

d) L'incompliment de les condicions establertes en matèria de contaminació atmosfèrica en l'autorització o aprovació del projecte sotmès a avaluació d'impacte ambiental o en la llicència d'activitats classificades, quan no estigui tipificat com a infracció molt greu.

e) Incomplir els requisits tècnics que siguin aplicables a l'activitat, la instal·lació o el producte quan això afecti significativament la contaminació atmosfèrica produïda per l'esmentada activitat, instal·lació o producte, quan no estigui tipificat com a infracció molt greu.

f) L'incompliment de les mesures establertes en els plans per a la protecció de l'atmosfera i per minimitzar els efectes negatius de la contaminació atmosfèrica, quan no estigui tipificat com a infracció molt greu.

g) Ocultar o alterar maliciosament la informació exigida en els procediments regulats en aquesta Llei, quan això hagi generat o hagi impedit evitar una contaminació atmosfèrica sense que hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones ni hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient.

h) Impedir, endarrerir o obstruir l'activitat d'inspecció o control, quan no estigui tipificat com a infracció molt greu.

i) No complir les obligacions relatives a les estacions de mesura dels nivells de contaminació i al registre dels controls d'emissions i nivells de contaminació a què es refereix l'article 7.2.b) i c).

j) No realitzar controls de les emissions i de la qualitat de l'aire en la forma i periodicitat establertes legalment.

k) Incomplir les obligacions en matèria d'informació a les quals es refereix l'article 7.1.h), quan això pugui afectar significativament el compliment, per part de les administracions públiques, de les seves obligacions d'informació.

l) Incomplir les obligacions establertes a l'article 7.1.b) i d) quan no estigui tipificat com a infracció molt greu.

4. Són infraccions lleus:

a) Incomplir els requisits tècnics que siguin aplicables a l'activitat, la instal·lació o el producte quan això no estigui tipificat com a infracció molt greu.

b) Ocultar o alterar maliciosament la informació exigida en els procediments regulats en aquesta Llei, quan això no estigui tipificat com a infracció greu.

c) Incomplir les obligacions en matèria d'informació a les quals es refereix l'article 7.1.h), quan això no estigui tipificat com a infracció greu.

Article 31. Sancions.

1. Les infraccions tipificades a l'article anterior poden donar lloc a la imposició d'alguna o diverses de les sancions següents:

a) En el cas d'infracció molt greu:

1r Multa des de 200.001 fins a 2.000.000 d'euros.

2n Prohibició o clausura definitiva, total o parcial de les activitats i instal·lacions.

3r Prohibició o clausura temporal, total o parcial de les activitats o instal·lacions per un període no inferior a dos anys ni superior a cinc.

4t Precintament d'equips, màquines i productes, per un període no inferior a dos anys.

5è Inhabilitació per exercir l'activitat per un període no inferior a un any ni superior a cinc.

6è Extinció o suspensió de les autoritzacions en què s'hagin establert condicions relatives a la contaminació atmosfèrica per un temps no inferior a dos anys.

7è Publicació a través dels mitjans que es considerin oportuns de les sancions imposades, una vegada aquestes hagin adquirit fermesa en via administrativa o, si s'escau, jurisdiccional, així com els noms, cognoms o denominació o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i l'índole i la naturalesa de les infraccions.

b) En el cas d'infracció greu:

1r Multa des de 20.001 fins a 200.000 euros.

2n Prohibició o clausura temporal, total o parcial de les activitats o instal·lacions per un període màxim de dos anys.

3r Inhabilitació per a l'exercici de l'activitat per un període màxim d'un any.

4t Precintament temporal d'equips, màquines i productes per un període màxim de dos anys.

5è Suspensió de les autoritzacions en què s'hagin establert condicions relatives a la contaminació atmosfèrica per un període màxim de dos anys.

c) En el cas d'infracció lleu: multa de fins a 20.000 euros.

2. En qualsevol cas, la quantia de la multa imposada ha de ser com a mínim igual al doble de l'import en què s'hagi beneficiat l'infractor.

Article 32. Graduació de les sancions.

1. En la imposició de les sancions s'ha de mantenir la deguda adequació entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada, amb consideració dels següents criteris per graduar la sanció:

a) L'existència d'intencionalitat o reiteració.

b) La mesura en la qual hagi estat superat el valor límit d'emissió.

c) Les molèsties, els riscos o els danys causats respecte de les persones, el medi ambient i altres béns de qualsevol naturalesa.

d) La dificultat greu, si no la impossibilitat, de reparar els danys ocasionats a l'atmosfera.

e) La reincidència per la comissió de més d'una infracció tipificada en aquesta Llei quan s'hagi declarat així per resolució ferma.

f) El benefici obtingut per la comissió de la infracció.

g) Les diferències entre les dades facilitades i les reals.

2. En tot cas, la prohibició, suspensió o clausura d'activitats o instal·lacions s'ha d'acordar sense perjudici del pagament del salari o de les indemnitzacions als treballadors que siguin procedents i de les mesures que es puguin arbitrar per a la seva garantia, d'acord amb la normativa laboral que hi sigui aplicable.

Article 33. Responsabilitat penal.

1. Quan la infracció pugui ser constitutiva de delictes o falta, l'Administració instructora ho ha de posar en coneixement de l'òrgan jurisdiccional competent i s'ha de suspendre la tramitació del procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no dicti sentència ferma o resolució que posi fi al procés.

2. La sanció penal exclou la imposició de sanció administrativa en els casos en què s'aprecii la identitat del subjecte, del fet i del fonament. Si no s'ha estimat l'existència de delictes o falta, l'òrgan competent ha de continuar la tramitació de l'expedient sancionador.

Article 34. Concurrència de sancions.

Quan per uns mateixos fets i fonaments jurídics l'infractor pugui ser sancionat d'acord amb aquesta Llei i una altra o altres lleis que hi siguin aplicables, de les possibles sancions se li ha d'imposar la de més gravetat.

Article 35. Mesures de caràcter provisional.

1. En els supòsits d'amenaça imminent de dany o per evitar nous danys, l'òrgan competent pot acordar, encara abans de la iniciació del procediment sancionador, amb els límits i les condicions dels articles 72 i 136 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, mitjançant un acord motivat i prèvia audiència de l'interessat, entre altres, alguna o algunes de les mesures provisionals següents:

a) Mesures de correcció, seguretat o control que impedeixin continuar en la producció del risc o del dany.

b) Precintament temporal d'aparells, equips o productes.

c) Clausura temporal, parcial o total de les instal·lacions.

d) Aturada temporal de les instal·lacions.

e) Suspensió temporal de l'autorització per exercir l'activitat.

2. La mesura provisional que s'adopti abans de la iniciació del procediment sancionador ha de ser confirmada, modificada o aixecada en l'acord d'iniciació, que s'ha d'efectuar dins els quinze dies següents a la seva adopció, el qual pot ser objecte del recurs que escaigui.

Article 36. Obligació de reposar, multes coercitives i execució subsidiària.

1. Sense perjudici de la sanció penal o administrativa que s'imposi, l'infractor està obligat a adoptar totes les mesures possibles per reposar o restaurar les coses a l'estat anterior a la infracció comesa, així com a abonar la corresponent indemnització pels danys i perjudicis causats en cas que s'hagin produït. La indemnització pels danys i perjudicis causats a les administracions públiques es determina i es recapta per la via administrativa.

2. En cas d'incompliment de la sanció o de l'obligació a què es refereix l'apartat anterior, l'òrgan competent ha de requerir l'infractor perquè la compleixi. Si és desatès el requeriment, l'òrgan competent pot acordar la

imposició de multes coercitives per l'import que determini la normativa autonòmica.

3. La imposició de multes coercitives exigeix que en el requeriment s'indiqui el termini de què es disposa per complir l'obligació i la quantia de la multa que pot ser imposada. En tot cas, el termini ha de ser suficient per complir l'obligació. En cas que, una vegada imposada la multa coercitiva, es mantingui l'incompliment que l'ha motivat, es pot reiterar tantes vegades com siguin necessari fins que es compleixi l'obligació, sense que, en cap cas, el termini fixat en els nous requeriments pugui ser inferior al fixat en el primer. Les multes coercitives són independents i compatibles amb les que es puguin imposar en concepte de sanció.

4. Quan es produeixi una amenaça imminent de dany o s'hagi produït un dany, en cas que el titular no adopti les mesures preventives, correctives, paliatives o reparadores necessàries, o aquestes hagin estat insuficients perquè desaparegui l'amenaça, per contenir o eliminar el dany o evitar danys majors i efectes adversos o quan la gravetat i transcendència dels eventuals danys o danys produïts ho aconsellin, l'Administració pública competent pot executar subsidiàriament i a càrrec del subjecte responsable les mesures preventives i reparadores que hagi d'adoptar.

Article 37. *Potestat sancionadora.*

Correspon a les comunitats autònomes i, si s'escau, a les entitats locals en els termes de l'article 5.3, l'exercici de la potestat sancionadora.

Disposició addicional primera. *Règim sancionador relatiu a comerç internacional i intracomunitari.*

L'incompliment de les disposicions d'aquesta Llei relatives a comerç internacional i intracomunitari se sanciona d'acord amb el règim que estableix la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban.

Disposició addicional segona. *Activitats i instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació i de la legislació autonòmica.*

Queden exceptuades del que disposen els articles 13 i 14 les instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, que estan sotmeses a l'autorització ambiental integrada regulada a la mateixa Llei, així com les que, per desplegament legislatiu de les comunitats autònomes, quedin afectades per procediments d'intervenció integrada de naturalesa similar.

Disposició addicional tercera. *Instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.*

En el supòsit d'instal·lacions subjectes a la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, l'autorització a la qual es refereix l'article 13 no inclou valors límit per a les emissions directes dels gasos especificats a l'annex I de l'esmentada Llei 1/2005, excepte si és necessari per garantir que no es provoqui cap contaminació local significativa.

Disposició addicional quarta. *Contaminació lumínica.*

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han de promoure la prevenció i reducció de la contaminació lumínica, amb la finalitat d'aconseguir els següents objectius:

a) Promoure un ús eficient de l'enllumenat exterior, sense detriment de la seguretat que ha de proporcionar als vianants, els vehicles i les propietats.

b) Preservar al màxim possible les condicions naturals de les hores nocturnes en benefici de la fauna, la flora i els ecosistemes en general.

c) Prevenir, minimitzar i corregir els efectes de la contaminació lumínica al cel nocturn, i, en particular, a l'entorn dels observatoris astronòmics que treballen dins de l'espectre visible.

d) Reduir la intrusió lumínica en zones diferents de les que es pretén il·luminar, principalment en entorns naturals i interiors d'edificis.

Disposició addicional cinquena. *Aplicació de les lleis reguladores de la defensa nacional.*

El que estableix aquesta Llei s'entén sense perjudici del que estableixen les lleis reguladores de la defensa nacional.

Disposició addicional sisena. *Mobilitat més sostenible.*

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han de promoure els sistemes de transport públic i privat menys contaminants.

Disposició addicional setena. *Llei de mobilitat sostenible.*

El Govern, en desplegament de les mesures urgents que s'han d'adoptar contra el canvi climàtic, ha d'elaborar una llei de mobilitat sostenible que inclogui, en el marc del diàleg social establert, l'obligació de posar en marxa plans de transport d'empresa que redueixin la utilització de l'automòbil en el transport dels seus treballadors, fomentin altres formes de transport menys contaminants i contribueixin a reduir el nombre i l'impacte d'aquests desplaçaments.

Disposició addicional vuitena. *Reestructuració de l'impost sobre determinats mitjans de transport.*

Primer.–Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 2008 s'introdueixen les següents modificacions a la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials:

U. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 65, que queden redactats de la manera següent:

«1. Estan subjectes a l'impost:

a) La primera matriculació definitiva a Espanya de vehicles, nous o usats, proveïts de motor per a la seva propulsió, excepte la dels que s'esmenten a continuació:

1r Els vehicles compresos a les categories N1, N2 i N3 establertes en el text vigent el dia 30 de juny de 2007 de l'annex II de la Directiva 70/156/CEE, del Consell, de 6 de febrer de 1970, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres sobre l'homologació de vehicles de motor i dels seus remolcs, sempre que, quan es tracti dels compresos a la categoria N1, s'afectin significativament a l'exercici d'una activitat econòmica. L'afectació a una activitat econòmica es presumeix significativa, llevat que hi hagi una prova en contra, quan, conforme al que preveu l'article 95 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, el subjecte passiu tingui dret a deduir-se almenys el 50 per 100 de les quotes de l'impost sobre el valor afegit suportades o satisfetes en ocasió de l'adquisició

o importació del vehicle, sense que a aquests efectes sigui rellevant l'aplicació de qualsevol altra restricció en el dret a la deducció derivada de les normes que conté l'esmentada Llei.

No obstant això, està subjecta a l'impost la primera matriculació definitiva a Espanya d'aquests vehicles quan es condicionin per ser utilitzats com a habitatge.

2n Els vehicles compresos a les categories M2 i M3 establertes en el mateix text al qual es refereix el número 1r anterior i els tramvies.

3r Els que, objectivament considerats, siguin d'exclusiva aplicació industrial, comercial, agrària, clínica o científica, sempre que els seus models de sèrie o els vehicles individualment hagin estat degudament homologats per l'Administració tributària. A aquests efectes, es considera que tenen exclusivament alguna d'aquestes aplicacions els vehicles que disposin únicament de dos seients (per al conductor i l'ajudant), en cap cas tinguin seients addicionals ni ancoratges que permetin instal·lar-ne i l'espai destinat a la càrrega no tingui visibilitat lateral i sigui superior al 50 per 100 del volum interior.

4t Els ciclomotors de dues o tres rodes.

5è Les motocicletes i els vehicles de tres rodes que no siguin quadricicles sempre que, en els dos casos, la cilindrada no excedeixi els 250 centímetres cúbics, si es tracta de motors de combustió interna, o la seva potència màxima neta no excedeixi els 16 kW, en la resta de motors.

6è Els vehicles per a persones amb mobilitat reduïda.

7è Els vehicles especials, sempre que no es tracti dels vehicles tipus quad definits a l'epígraf 4t de l'article 70.1.

8è Els vehicles mixtos adaptables l'altura total dels quals des de la part estructural del sostre de la carrosseria fins a terra sigui superior a 1.800 mil·límetres, sempre que no siguin vehicles tot terreny i sempre que s'afectin significativament a l'exercici d'una activitat econòmica. L'afectació a una activitat econòmica es presumeix significativa, llevat que hi hagi una prova en contra, quan, conforme al que preveu l'article 95 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, el subjecte passiu tingui dret a deduir-se almenys el 50 per 100 de les quotes de l'impost sobre el valor afegit suportades o satisfetes en ocasió de l'adquisició o importació del vehicle, sense que a aquests efectes sigui rellevant l'aplicació de qualsevol altra restricció en el dret a la deducció derivada de les normes que conté l'esmentada Llei.

No obstant això, està subjecta a l'impost la primera matriculació definitiva a Espanya d'aquests vehicles quan es condicionin per ser utilitzats com a habitatge.

9è Els destinats a ser utilitzats per les Forces Armades, pels cossos i forces de seguretat de l'Estat, de les comunitats autònomes i de les corporacions locals, així com pel resguard duaner, en funcions de defensa, vigilància i seguretat.

10è Les ambulàncies i els vehicles que, per les seves característiques, no permetin una altra finalitat o utilització que la relativa a la vigilància i auxili en autopistes i carreteres.

b) La primera matriculació d'embarcacions i vaixells d'esbarjo o d'esports nàutics, nous o usats, que tinguin més de 7,5 metres d'eslora màxima, al registre de matrícula de vaixells, ordinari o especial o, en cas que no siguin inscripibles al dit registre, la primera matriculació en el registre de la corresponent federació esportiva. Hi està subjecta en tot cas,

sigui quina sigui la seva eslora, la primera matriculació de les motos nàutiques definides a l'epígraf 4t de l'article 70.1.

Tenen la consideració d'embarcacions i vaixells d'esbarjo o d'esports nàutics:

1r Les embarcacions que s'inscriguin a les llistes sisena o setena del registre de matrícula de vaixells, ordinari o especial o, si s'escau, al registre de la corresponent federació esportiva.

2n Les embarcacions diferents de les esmentades al paràgraf 1r anterior que es destinin a la navegació privada d'esbarjo, tal com es defineix a l'apartat 13 de l'article 4 d'aquesta Llei.

c) La primera matriculació d'avions, avionetes i altres aeronaus, noves o usades, proveïdes de motor mecànic, al Registre d'aeronaus, excepte la de les que s'esmenten a continuació:

1r Les aeronaus que, per les seves característiques tècniques, només es puguin destinar a feines agrícoles o forestals o al trasllat de malalts i ferits.

2n Les aeronaus d'un pes màxim en l'enlairament no superior a 1.550 quilograms segons certificat expedit per la Direcció General d'Aviació Civil.

d) Està subjecta a l'impost la circulació o utilització a Espanya dels mitjans de transport a què es refereixen els apartats anteriors, quan no se n'hagi sol·licitat la matriculació definitiva a Espanya conforme al que preveu la disposició addicional primera, dins el termini dels 30 dies següents a l'inici de la seva utilització a Espanya. Aquest termini s'estén a 60 dies quan es tracti de mitjans de transport que s'utilitzin a Espanya com a conseqüència del trasllat de la residència habitual del seu titular al territori espanyol sempre que hi sigui aplicable l'exempció que preveu l'apartat 1.l) de l'article 66.

A aquests efectes, es consideren dates d'inici de la seva circulació o utilització a Espanya les següents:

1r Si es tracta de mitjans de transport que han estat acollits als règims d'importació temporal o de matrícula turística, la data d'abandonament o extinció dels règims esmentats.

2n En la resta dels casos, la data de la introducció del mitjà de transport a Espanya. Si aquesta data no consta fefaentment, es considera data d'inici de la seva utilització la que sigui posterior de les dues següents:

1'. Data d'adquisició del mitjà de transport.

2'. Data des de la qual es considera l'interessat resident a Espanya o titular d'un establiment situat a Espanya.

2. a) La delimitació i determinació dels vehicles a què es refereixen l'apartat 1.a) anterior i l'apartat 1 de l'article 70 s'efectua, en el que no prevegin expressament els preceptes esmentats, d'acord amb les definicions i categories que contingui la versió vigent el dia 30 de juny de 2007 de l'annex II del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre.

b) Als efectes d'aquesta Llei, es consideren nous els mitjans de transport que tinguin aquesta consideració conforme al que estableix la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

c) L'aplicació dels supòsits de no-subjecció a què es refereixen els números 9è i 10è de l'apartat 1.a) anterior està condicionada al seu reconeixement previ per l'Administració tributària en la forma que es determini per reglament.

En els altres supòsits de no-subjecció és necessari presentar una declaració davant l'Administració tributària en el lloc, la forma, el termini i els impresos que determini el ministre d'Economia i Hisenda. S'exceptuen del que preveu aquest paràgraf els vehicles homologats per l'Administració tributària.»

Dos. Es modifica l'article 70, que queda redactat de la manera següent:

«Article 70. *Tipus impositius.*

1. Per a la determinació dels tipus impositius aplicables s'estableixen els següents epígrafs:

Epígraf 1r

a) Vehicles les emissions oficials de CO₂ dels quals no siguin superiors a 120 g/km, amb excepció dels vehicles tipus quad.

b) Vehicles proveïts d'un sol motor que no sigui de combustió interna, amb excepció dels vehicles tipus quad.

Epígraf 2n

Vehicles les emissions oficials de CO₂ dels quals siguin superiors a 120 g/km i siguin inferiors a 160 g/km, amb excepció dels vehicles tipus quad.

Epígraf 3r

a) Vehicles les emissions oficials de CO₂ dels quals no siguin inferiors a 160 g/km i siguin inferiors a 200 g/km, amb excepció dels vehicles tipus quad.

b) Mitjans de transport no compresos en els epígrafs 1r, 2n o 4t

Epígraf 4t

a) Vehicles les emissions oficials de CO₂ dels quals siguin iguals o superiors a 200 g/km, amb excepció dels vehicles tipus quad.

b) Vehicles respecte dels quals sigui exigible el mesurament de les seves emissions de CO₂, quan aquestes no s'acreditin.

c) Vehicles compresos en les categories N2 i N3 condicionats com a habitatge.

d) Vehicles tipus quad. S'entén per vehicle tipus quad el vehicle de quatre rodes o més, amb sistema de direcció mitjançant un manillar en què el conductor va assegut amb una cama a cada banda i que està dotat d'un sistema de tracció adequat a un ús fora de la carretera.

e) Motos nàutiques. S'entén per moto nàutica l'embarcació propulsada per un motor i projectada per ser manejada per una o més persones assegudes, dreta o de genolls, sobre els límits d'un buc i no dins seu.

2. Els tipus impositius aplicables són els següents:

a) Els tipus que, conforme al que preveu l'article 43 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, hagin estat aprovats per la comunitat autònoma.

b) Si la comunitat autònoma no ha aprovat els tipus a què es refereix el paràgraf anterior, s'hi han d'aplicar els següents:

	Península i Illes Balears	Canàries
Epígraf 1r	0 per 100	0 per 100
Epígraf 2n	4,75 per 100	3,75 per 100

	Península i Illes Balears	Canàries
Epígraf 3r	9,75 per 100	8,75 per 100
Epígraf 4t	14,75 per 100	13,75 per 100

c) A Ceuta i Melilla s'han d'aplicar els següents tipus impositius:

Epígraf 1r	0 per 100
Epígraf 2n	0 per 100
Epígraf 3r	0 per 100
Epígraf 4t	0 per 100

3. El tipus impositiu aplicable és el vigent en el moment de la meritació.

4. Quan el mitjà de transport la primera matriculació definitiva del qual hagi tingut lloc a Ceuta i Melilla sigui objecte d'importació definitiva a la península i a les illes Balears o a les Canàries, s'ha de liquidar l'impost als tipus impositius resultants de multiplicar els tipus indicats en els paràgrafs a) o b) de l'apartat 2 anterior, segons que correspongui, pels coeficients següents:

a) Si la importació definitiva té lloc dins el primer any següent a la primera matriculació definitiva: 1,00.

b) Si la importació definitiva té lloc dins el segon any següent a la primera matriculació definitiva: 0,67.

c) Si la importació definitiva té lloc dins el tercer o quart any següents a la primera matriculació definitiva: 0,42.

En els casos previstos en aquest apartat la base imposable està constituïda pel valor a la duana del mitjà de transport.

5. Quan el mitjà de transport pel qual s'hagi meritat l'impost a les Canàries sigui objecte d'introducció, amb caràcter definitiu, a la península i a les illes Balears, dins el primer any següent a la primera matriculació definitiva, el titular ha d'autoliquidar i ingressar les quotes corresponents a la diferència entre el tipus impositiu aplicable a la Comunitat Autònoma de Canàries i el tipus que correspongui aplicar a la comunitat autònoma en què sigui objecte d'introducció amb caràcter definitiu, sobre una base imposable constituïda pel valor del mitjà de transport en el moment de la introducció.

El que disposa el paràgraf anterior d'aquest apartat no és aplicable quan, en relació amb el mitjà de transport objecte de la introducció, ja s'hagi exigint l'impost a les Canàries amb aplicació d'un tipus impositiu no inferior al vigent a les comunitats autònomes peninsulars o a la de les Illes Balears per a aquest mitjà de transport en el moment de la introducció.

6. Les liquidacions i autoliquidacions que escaiguin en virtut dels apartats 4 i 5 d'aquest article no són exigibles en els casos de trasllat de la residència del titular del mitjà de transport al territori on tenen lloc, segons el cas, la importació definitiva o la introducció definitiva. L'aplicació del que disposa aquest apartat està condicionada al compliment dels següents requisits:

a) Els interessats han d'haver tingut la residència habitual a Ceuta i Melilla o a les Canàries, segons el cas, almenys durant els dotze mesos consecutius anteriors al trasllat.

b) Els mitjans de transport han d'haver estat adquirits en les condicions normals de tributació existents, segons el cas, a Ceuta i Melilla o a les Canàries, i no s'han d'haver beneficiat de cap exempció o devolució en ocasió de la seva sortida dels territoris esmentats.

c) Els mitjans de transport han d'haver estat utilitzats per l'interessat a la seva antiga residència durant un període mínim de sis mesos abans d'haver deixat aquesta residència.

d) Els mitjans de transport a què es refereix el present apartat no han de ser transmesos durant el termini dels dotze mesos posteriors a la importació o introducció. L'incompliment d'aquest requisit determina la pràctica de la corresponent liquidació o autoliquidació amb referència al moment en què es produeixi l'incompliment.

7. Les emissions oficials de CO₂ s'han d'acreditar, si s'escau, per mitjà d'un certificat expedit a l'efecte pel fabricant o importador del vehicle excepte en els casos en què les emissions esmentades constin a la targeta d'inspecció tècnica o en qualsevol altre document de caràcter oficial expedit individualment respecte del vehicle de què es tracti.»

Tres. Queda derogat l'article 70 bis, «deducció en la quota», d'acord amb el que preveu el paràgraf a) de l'apartat quatre de la disposició derogatòria única de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, segons la redacció que en fa la disposició derogatòria única del Reial decret Llei 13/2006, de 29 de desembre, pel qual s'estableixen mesures urgents en relació amb el programa PREVER per a la modernització del parc de vehicles automòbils, l'increment de la seguretat viària i la defensa i la protecció del medi ambient.

Quatre. Es modifica l'article 71, que queda redactat de la manera següent:

«Article 71. *Liquidació i pagament de l'impost.*

1. L'impost ha de ser objecte d'autoliquidació i ingress pel subjecte passiu en el lloc, la forma, els terminis i els impresos que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

2. L'Administració tributària ha de visar l'autoliquidació, en la forma que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda, amb caràcter previ a la matriculació definitiva davant l'òrgan competent. Quan la quota resultant de l'autoliquidació sigui inferior a la que resultaria d'aplicar els preus mitjans de venda aprovats pel ministre d'Economia i Hisenda, l'Administració tributària, amb caràcter previ a l'atorgament del visat, pot procedir a comprovar l'import o valor consignat com a base imposable d'acord amb el que preveu l'article 57 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. Els preus mitjans a considerar són els vigents en el moment en què l'interessat sol·liciti el visat davant l'Administració Tributària. També es pot procedir a la comprovació prèvia de l'import o valor declarat quan no hi hagi un preu mitjà de venda aprovat pel ministre d'Economia i Hisenda per al mitjà de transport a què es refereixi l'autoliquidació presentada.

El termini màxim per efectuar la comprovació és de trenta dies comptats a partir de la posada a disposició de la documentació del mitjà de transport davant l'Administració Tributària. El transcurs de l'esmentat termini sense que s'hagi realitzat la comprovació determina l'atorgament provisional del visat sobre la base de l'import o valor declarat per l'obligat tributari. A efectes del còmput del termini és aplicable el que disposa l'apartat 2 de l'article 104

de la Llei general tributària. El visat es pot atorgar amb caràcter provisional, sense prèvia comprovació de l'import o valor, en el moment de presentar l'autoliquidació, cosa que es pot fer mitjançant l'emissió d'un codi electrònic.

L'atorgament del visat amb caràcter provisional no impedeix la posterior comprovació administrativa de l'autoliquidació en tots els seus elements.

3. Per efectuar la matriculació definitiva del mitjà de transport s'ha d'acreditar el pagament de l'impost o, si s'escau, el reconeixement de la no-subjecció o de l'exempció.»

Cinc. Queden derogats els apartats 3 i 4 de la disposició transitòria setena.

Segon.—Modificació de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia.

Amb efectes a partir del dia 1 de gener de 2008 es modifica l'article 43 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, que queda redactat de la manera següent:

«Article 43. *Abast de les competències normatives en l'impost especial sobre determinats mitjans de transport.*

En l'impost especial sobre determinats mitjans de transport les comunitats autònomes poden incrementar els tipus de gravamen aplicables als epígrafs de l'apartat 1 de l'article 70 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, en un 15 per 100 com a màxim.»

Disposició addicional novena. *Informació relativa a les emissions dels vehicles.*

El Govern, en desplegament de les mesures urgents a adoptar contra el canvi climàtic, ha d'incloure l'obligatorietat de l'Etiqueta informativa d'eficiència energètica referida al consum de combustible i emissions de CO₂, prevista a l'annex I.2 del Reial decret 837/2002, de 2 d'agost, pel qual es regula la informació relativa al consum de combustible i a les emissions de CO₂ dels turismes nous que es posin a la venda o s'ofereixin en arrendament financer en territori espanyol.

Disposició transitòria única. *Règim aplicable a les instal·lacions existents.*

La legislació de les comunitats autònomes ha d'establir els termes i terminis d'adaptació al que estableix aquesta Llei de les instal·lacions existents, definides a l'article 3.h), així com de les que hagin sol·licitat l'autorització abans de la seva entrada en vigor.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queda derogat el Reglament d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, aprovat pel Decret 2414/1961, de 30 de novembre.

No obstant això, aquest Reglament manté la vigència a les comunitats i ciutats autònomes que no tinguin normativa aprovada en la matèria, mentre no es dicti l'esmentada normativa.

2. Així mateix, queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei i, en particular, la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, i els annexos II i III del Decret 833/1975, de 6 de febrer, pel qual

es desplega la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus.*

S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 1 de l'article 11 de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus, amb la redacció següent:

«En el supòsit de residus de construcció i demolició, el posseïdor d'aquests residus està obligat a separar-los per tipus de materials, en els termes i les condicions que es determinin per reglament.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.*

U. S'afegeixen quatre noves definicions a l'apartat 6 de l'article 11 de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, amb la redacció següent:

«Soroll certificat: nivell de soroll lateral, d'aproximació i d'enlairament, que figuri en el certificat de soroll de l'aeronau, expressat en EPNdB (soroll efectiu percebut en decibels).

Soroll determinat: nivell de soroll lateral, d'aproximació i d'enlairament, expressat en EPNdB, fruit de l'aplicació de les següents fórmules:

Soroll lateral:

Pes	0-35 Tm	35-400 Tm	Més de 400 Tm
Nivell	94	$80,87 + 8,51\text{Log}(\text{mtow})$	103

Soroll aproximació:

Pes	0-35 Tm	35-280 Tm	Més de 280 Tm
Nivell	98	$86,03 + 7,75\text{Log}(\text{mtow})$	105

Soroll enlairament:

Pes	0-48,1 Tm	48,1-385 Tm	Més de 385 Tm
Nivell 1 o 2 motors	89	$66,65 + 13,29\text{Log}(\text{motw})$	101

Pes	0-28,6 Tm	28,6-385 Tm	Més de 385 Tm
Nivell 3 motors	89	$69,65 + 13,29\text{Log}(\text{motw})$	104
Pes	0-20,2 Tm	20,2-385 Tm	Més de 385 Tm
Nivell 4 motors o més	89	$71,65 + 13,29\text{Log}(\text{motw})$	106

Marge acumulat: xifra expressada en EPNdB obtinguda sumant les diferències entre el nivell de soroll determinat i el nivell certificat de soroll en cadascun dels tres punts de mesuraments del soroll de referència tal com es defineixen en el volum 1, segona part, capítol 3, annex 16 del Conveni sobre aviació civil internacional.

Avions de reacció subsònics civils: avions amb un pes màxim en l'enlairament de 34.000 kg o més, o amb una capacitat interior màxima certificada per al tipus d'avió de què es tracti superior a 19 places de passatgers, excloses les places reservades per a la tripulació.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf D a l'apartat 8 de l'article 11 de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, amb la redacció següent:

«D) En els aeroports de Madrid Barajas i Barcelona, i per als avions de reacció subsònics civils, els imports resultants de l'aplicació de les quanties esmentades en els paràgrafs A i B del present apartat s'incrementen en els següents percentatges en funció de la franja horària en què es produeixi o l'aterratge o l'enlairament i de la classificació acústica de cada aeronau:

Classificació acústica	De 07:00 a 22:59 (hora local)	De 23:00 a 06:59 (hora local)
	Percentatge	Percentatge
Categoria 1	70	140
Categoria 2	20	40
Categoria 3	0	0
Categoria 4	0	0

La categoria acústica de cada aeronau es determina conforme als següents criteris:

Categoria 1: aeronaus amb un marge acumulat inferior a 5 EPNdB.

Categoria 2: aeronaus amb un marge acumulat comprès entre 5 EPNdB i 10 EPNdB.

Categoria 3: aeronaus amb un marge acumulat comprès entre 10 EPNdB i 15 EPNdB.

Categoria 4: aeronaus amb un marge acumulat superior a 15 EPNdB.

A aquests efectes, les companyies aèries han de presentar, abans de la sortida del vol, a l'Entitat Empresarial Aeroports Espanyols i Navegació Aèria una còpia del certificat oficial de soroll ajustat al que estableix l'annex 16 al Conveni sobre aviació civil internacional, relatiu a la protecció del medi ambient, o un document de característiques i validesa similars expedit per l'Estat de matrícula de l'aeronau.

Les aeronaus que no facilitin cap certificat de soroll s'han de considerar dins de la mateixa categoria que una aeronau del mateix fabricant, model, tipus i nombre de motors per a la qual sí que es disposi de certificat als efectes de la classificació acústica, fins que no s'acrediti el certificat corresponent.

Els percentatges aplicables en funció de la classificació acústica de cada aeronau s'han de bonificar en l'exercici 2007 en un 65% del seu import, i el 2008, en un 35% del seu import. S'aplicaran íntegrament a partir de l'1 de gener de l'any 2009.»

Tres. Es modifica l'apartat 10.2 de l'article 11 de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, amb la redacció següent:

«2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, es consideren elements i criteris de quantificació de la present taxa el pes màxim en l'enlairament de l'aeronau oficialment reconegut, la categoria de l'aeroport, la temporada en la qual es realitza el fet imposable de la taxa, el tipus, classe i naturalesa del vol, el nombre d'operacions efectuades per període de temps i aeroport, la franja horària i la classificació acústica de l'aeronau.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.*

L'apartat 2 de l'article 22 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, queda redactat de la manera següent:

«2. En el cas d'instal·lacions subjectes a la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, l'autorització no inclou valors límit per a les emissions directes dels gasos especificats a l'annex I de l'esmentada Llei, llevat que sigui necessari per garantir que no es provoqui cap contaminació local significativa.

El que preveu el paràgraf anterior no s'aplica a les instal·lacions excloses temporalment del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, de conformitat amb el que preveu la disposició transitòria quarta de l'esmentada Llei.»

Dos. Se suprimeix l'apartat 3 de l'article 25.

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 16/2007, de 4 de juliol, de reforma i adaptació de la legislació mercantil en matèria comptable per a la seva harmonització internacional sobre la base de la normativa de la Unió Europea.*

U. Es modifica la disposició addicional cinquena de la Llei 16/2007, de 4 de juliol, de reforma i adaptació de la legislació mercantil en matèria comptable per a la seva harmonització internacional sobre la base de la normativa de la Unió Europea, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional cinquena. *Modificació del paràgraf primer de l'apartat 4 de l'article 8 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes.*

El paràgraf primer de l'apartat 4 de l'article 8 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, queda redactat de la manera següent:

4. Els auditors s'han de contractar per un període inicial que no pot ser inferior a tres anys ni superior a nou a comptar de la data en què s'iniciï el primer exercici a auditar, i poden ser contractats per períodes màxims de tres anys una vegada que hagi finalitzat el període inicial. Durant el període inicial, o abans que finalitzi cadascun dels treballs per als quals van ser contractats una vegada finalitzat el període inicial, no es pot rescindir el contracte sense que hi hagi una causa justa.»

Dos. Es modifica la disposició final segona de la Llei 16/2007, de 4 de juliol, de reforma i adaptació de la legisla-

ció mercantil en matèria comptable per a la seva harmonització internacional sobre la base de la normativa de la Unió Europea, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 2008 i s'aplica respecte dels exercicis que s'iniciïn a partir de l'esmentada data. No obstant això, les disposicions addicionals segona i setena entren en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat.»

Disposició final cinquena. *Referències a la normativa derogada.*

Les referències de l'ordenament jurídic vigent a la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, i als annexos II i III del Decret 833/1975, de 6 de febrer, pel qual es desplega aquella, s'entenen fetes a aquesta Llei i als seus annexos I i IV.

Disposició final sisena. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de les competències exclusives de l'Estat que preveu l'article 149.1.23a de la Constitució en matèria de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

Disposició final setena. *Termini per a l'aprovació del text refós d'avaluació d'impacte ambiental.*

El Govern ha d'elaborar i aprovar en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei un text refós en què es regularitzin, s'aclareixin i s'harmonitzin les disposicions legals vigents en matèria d'avaluació d'impacte ambiental.

Disposició final vuitena. *Desplegament reglamentari de la legislació estatal a les ciutats de Ceuta i Melilla.*

Les disposicions sobre activitats classificades i règim de disciplina ambiental contingudes a la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, en aquesta Llei i en qualsevol altra norma, es consideren legislació general de l'Estat, als efectes que preveu l'article 21.2 de la lleis orgàniques 1/1995 i 2/1995, de 13 de març, per les quals s'aproven, respectivament, els estatuts d'autonomia de les ciutats de Ceuta i Melilla.

Disposició final novena. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

1. S'habilita el Govern perquè, en l'àmbit de les seves competències i prèvia consulta amb les comunitats autònomes, aprovi totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació, l'execució i el desplegament del que estableix aquesta Llei, així com a actualitzar-ne els annexos.

2. El Govern, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, prèvia consulta amb les comunitats autònomes, ha d'actualitzar l'annex IV.

3. El Govern, mitjançant un reial decret, pot actualitzar la quantia de les multes establertes a l'article 31.

Disposició final desena. *Entrada en vigor.*

La present Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat.»

Per tant, Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 15 de novembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX I**Relació de contaminants atmosfèrics**

1. Òxids de sofre i altres compostos de sofre.
2. Òxids de nitrogen i altres compostos de nitrogen.
3. Òxids de carboni.
4. Ozó.
5. Compostos orgànics volàtils.
6. Hidrocarburs aromàtics policíclics i compostos orgànics persistents.
7. Metalls i els seus compostos.
8. Material particulat (inclosos PM10 i PM 2,5).
9. Amiant (partícules en suspensió, fibres).
10. Halògens i els seus compostos.
11. Cianurs.
12. Policlorodibenzodioxines i policlorodibenzofurans.
13. Substàncies i preparats respecte dels quals s'hagi demostrat o hi hagi indicis raonables que tenen propietats cancerígenes, mutàgenes, xenoestrògenes o puguin afectar la reproducció a través d'aire.
14. Substàncies que esgoten la capa d'ozó.

ANNEX II**Directrius per a la selecció dels contaminants atmosfèrics**

1. Possibilitat, gravetat i freqüència dels efectes; respecte a la salut humana i al medi ambient en conjunt, han de ser objecte d'especial atenció els efectes irreversibles.
2. Presència generalitzada i concentració elevada del contaminant a l'atmosfera.
3. Transformacions mediambientals o alteracions metabòliques que puguin donar lloc a la producció de substàncies químiques de més toxicitat.
4. Persistència en el medi ambient, en particular si el contaminant no és biodegradable i es pot acumular en els éssers humans, el medi ambient o les cadenes alimentàries.
5. Impacte del contaminant:
 - importància de la població exposada, dels recursos vius o dels ecosistemes,
 - organismes receptors particularment vulnerables en la zona afectada.
6. S'han d'utilitzar preferentment mètodes d'avaluació del risc.
7. S'han de tenir en compte per a la selecció dels contaminants els criteris pertinents de perillositat establerts en virtut de la normativa de la Unió Europea.

ANNEX III**Factors que s'han de tenir en compte per a l'establiment dels objectius de qualitat de l'aire i els llindars d'alerta**

1. Grau d'exposició de les poblacions humanes i, en particular, dels subgrups sensibles.
2. Condicions climàtiques.
3. Sensibilitat de la fauna, de la flora i dels seus hàbitats.
4. Patrimoni històric exposat als contaminants.
5. Viabilitat econòmica i tècnica.
6. Transport a llarga distància dels contaminants, amb inclusió dels contaminants secundaris, entre ells l'ozó.
7. Mecanismes específics de formació de cada contaminant.

ANNEX IV**Catàleg d'activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera**

01	COMBUSTIÓ EN LA PRODUCCIÓ I TRANSFORMACIÓ D'ENERGIA
01 01	Centrals termoelèctriques d'ús públic
01 01 01	Plantes de combustió >= 300 MWt (calderes)
01 01 02	Plantes de combustió >= 50 i < 300 MWt (calderes)
01 01 03	Plantes de combustió < 50 MWt (calderes)
01 01 04	Turbines de gas
01 01 05	Motors estacionaris
01 02	Plantes generadores de calor per a districtes urbans
01 02 01	Plantes de combustió >= 300 MWt (calderes)
01 02 02	Plantes de combustió >= 50 i < 300 MWt (calderes)
01 02 03	Plantes de combustió < 50 MWt (calderes)
01 02 04	Turbines de gas
01 02 05	Motors estacionaris
01 03	Plantes de refinació de petroli
01 03 01	Plantes de combustió >= 300 MWt (calderes)
01 03 02	Plantes de combustió >= 50 i < 300 MWt (calderes)
01 03 03	Plantes de combustió < 50 MWt (calderes)
01 03 04	Turbines de gas
01 03 05	Motors estacionaris
01 03 06	Forns de procés sense contacte en refineries
01 04	Plantes de transformació de combustibles sòlids
01 04 01	Plantes de combustió >= 300 MWt (calderes)
01 04 02	Plantes de combustió > 50 i < 300 MWt (calderes)
01 04 03	Plantes de combustió < 50 MWt (calderes)
01 04 04	Turbines de gas
01 04 05	Motors estacionaris
01 04 06	Forns de coc
01 04 07	Altres (gasificació de carbó, liqüefacció, etc.)
01 05	Mineria del carbó; extracció de petroli/gas; compressors
01 05 01	Plantes de combustió >= 300 MWt (calderes)
01 05 02	Plantes de combustió >= 50 i < 300 MWt (calderes)
01 05 03	Plantes de combustió < 50 MWt (calderes)
01 05 04	Turbines de gas
01 05 05	Motors estacionaris
01 05 06	Compressors (per a transport per canonada)
02	PLANTES DE COMBUSTIÓ NO INDUSTRIAL
02 01	Plantes de combustió comercial i institucional
02 01 01	Plantes de combustió >= 300 MWt (calderes)
02 01 02	Plantes de combustió >= 50 i < 300 MWt (calderes)
02 01 03	Plantes de combustió < 50 MWt (calderes)
02 01 04	Turbines de gas estacionàries
02 01 05	Motors estacionaris
02 01 06	Altres equips estacionaris
02 02	Plantes de combustió residencial
02 02 01	Plantes de combustió >= 50 MWt (calderes)
02 02 02	Plantes de combustió < 50 MWt (calderes)
02 02 03	Turbines de gas
02 02 04	Motors estacionaris
02 02 05	Altres equips (estufes, llars de foc, cuines, etc.)
02 03	Plantes de combustió en l'agricultura, silvicultura i aqüicultura
02 03 01	Plantes de combustió >= 50 MWt (calderes)
02 03 02	Plantes de combustió < 50 MWt (calderes)
02 03 03	Turbines de gas estacionàries
02 03 04	Motors estacionaris

02 03 05	Altres equips estacionaris	04 03 03	Producció de silici
03	PLANTES DE COMBUSTIÓ INDUSTRIAL	04 03 04	Producció de magnesi (excepte 03.03.23)
03 01	Calderes de combustió industrial, turbines de gas i motors estacionaris	04 03 05	Producció de níquel (excepte procés tèrmic a 03.03.24)
03 01 01	Plantes de combustió >= 300 MWt (calderes)	04 03 06	Fabricació d'aliatges no ferris
03 01 02	Plantes de combustió >= 50 i < 300 MWt (calderes)	04 03 07	Galvanització
03 01 03	Plantes de combustió < 50 MWt (calderes)	04 03 08	Electrorecobriment
03 01 04	Turbines de gas	04 03 09	Altres
03 01 05	Motors estacionaris	04 04	Processos en la indústria química inorgànica
03 01 06	Altres equips estacionaris	04 04 01	Àcid sulfúric
03 02	Forns de processos sense contacte	04 04 02	Àcid nítric
03 02 03	Estufes de forns alts	04 04 03	Amoníac
03 02 04	Forns de guix	04 04 04	Sulfat amònic
03 02 05	Altres forns	04 04 05	Nitrat amònic
03 03	Processos amb contacte	04 04 06	Fosfat amònic
03 03 01	Plantes de sinterització i pel·letització	04 04 07	Fertilitzants NPK
03 03 02	Forns de reescalfament de ferro i acer	04 04 08	Urea
03 03 03	Fosa de ferro	04 04 09	Negre de fum
03 03 04	Producció de plom primari	04 04 10	Diòxid de titani
03 03 05	Producció de zinc primari	04 04 11	Grafit
03 03 06	Producció de coure primari	04 04 12	Producció de carbur càlcic
03 03 07	Producció de plom secundari	04 04 13	Producció de clor
03 03 08	Producció de zinc secundari	04 04 14	Fertilitzants fosfatats
03 03 09	Producció de coure secundari	04 04 15	Emmagatzematge i manipulació de productes químics
03 03 10	Producció d'alumini secundari	04 04 16	Altres
03 03 11	Ciment	04 05	Processos en la indústria química orgànica (producció en massa)
03 03 12	Calç (incloent-hi les indústries del ferro i l'acer i pasta de paper)	04 05 01	Etilè
03 03 13	Plantes de mescles bituminoses	04 05 02	Propilè
03 03 14	Vidre pla	04 05 03	1,2 dicloroetà (excepte 04.05.05)
03 03 15	Vidre buit	04 05 04	Clorur de vinil (excepte 04.05.05)
03 03 16	Llana de vidre (excepte aglutinament)	04 05 05	1,2 dicloroetà + clorur de vinil (procés equilibrat)
03 03 17	Altres vidres	04 05 06	Polietilè baixa densitat
03 03 18	Llana de roca (excepte aglutinament)	04 05 07	Polietilè alta densitat
03 03 19	Totxos i teules	04 05 08	Clorur de polivinil (PVC) i copolímers
03 03 20	Materials de ceràmica fina	04 05 09	Polipropilè
03 03 21	Indústria paperera (processos d'assecatge)	04 05 10	Estirè
03 03 22	Producció d'alúmina	04 05 11	Poliestirè
03 03 23	Producció de magnesi (tractament de dolomita)	04 05 12	Estirè-butadiè
03 03 24	Producció de níquel (procés tèrmic)	04 05 13	Làtex d'estirè-butadiè
03 03 25	Producció d'esmalt	04 05 14	Cautxús d'estirè-butadiè (SBR i PB)
03 03 26	Altres	04 05 15	Resines d'acrilonitril-butadiè-estirè (ABS i SAN)
04	PROCESSOS INDUSTRIALS SENSE COMBUSTIÓ	04 05 16	Òxid d'etilè
04 01	Processos en la indústria de refinació de petroli	04 05 17	Formaldehid
04 01 01	Processament de productes petrolífers	04 05 18	Etilbenzè
04 01 02	Craqueig catalític fluid - forn de CO	04 05 19	Anhídrid ftàlic
04 01 03	Plantes de recuperació de sofre	04 05 20	Acrilonitril
04 01 04	Emmagatzematge i manipulació de productes petrolífers en refineries	04 05 21	Àcid adípic
04 01 05	Altres	04 05 22	Emmagatzematge i manipulació de productes químics
04 02	Processos en la indústria del ferro i l'acer i en les coqueries	04 05 23	Àcid glioxílic
04 02 01	Obertura i extinció dels forns de coc	04 05 25	Producció de pesticides
04 02 02	Càrrega de forns alts	04 05 26	Producció de compostos orgànics persistents
04 02 03	Colades de ferro colat	04 05 27	Altres (fitosanitaris, etc.)
04 02 04	Producció de semicoc sòlid	04 06	Processos en les indústries de la fusta, pasta de paper, alimentació, begudes i altres
04 02 05	Forns de solera de les acereries	04 06 01	Cartró
04 02 06	Forns d'oxigen bàsic de les acereries	04 06 02	Pasta de paper kraft
04 02 07	Forns elèctrics de les acereries	04 06 03	Pasta de paper, procés bisulfit
04 02 08	Laminació - escarificació	04 06 04	Pasta de paper, procés semiquímic sulfit neutre
04 02 09	Plantes de sinterització i pel·letització (excepte 03.03.01)	04 06 05	Pa
04 02 10	Altres	04 06 06	Vi
04 03	Processos en la indústria de metalls no ferris	04 06 07	Cerveses
04 03 01	Producció d'alumini (electròlisi)	04 06 08	Licors
04 03 02	Ferroaliatges	04 06 10	Impermeabilització de teulades amb materials asfàtics

04 06 11	Pavimentació de carreteres amb aglomerats asfàltics	06 02 01	Desgreixatge de metalls
04 06 12	Ciment (descarbonatació)	06 02 02	Neteja en sec
04 06 13	Vidre (descarbonatació)	06 02 03	Fabricació de components electrònics
04 06 14	Calç (descarbonatació)	06 02 04	Neteja de superfícies en altra indústria
04 06 15	Fabricació de bateries	06 03	Processament i fabricació de productes químics
04 06 16	Extracció de minerals	06 03 01	Tractament de polièster
04 06 17	Altres (incloent-hi la fabricació de productes d'amiant)	06 03 02	Tractament de clorur de polivinil
04 06 18	Ús de pedra calcària i dolomita	06 03 03	Tractament de poliuretà
04 06 19	Producció i ús de carbonat sòdic	06 03 04	Tractament d'escuma de poliestirè
04 08	Producció d'halocarburs i hexafluorur de sofre	06 03 05	Tractament de cautxú
04 08 01	Producció d'hidrocarburs halogenats –sub-productes	06 03 06	Fabricació de productes farmacèutics
04 08 02	Producció d'hidrocarburs halogenats –emissions fugitives	06 03 07	Fabricació de pintures
04 08 03	Producció d'hidrocarburs halogenats –altres	06 03 08	Fabricació de tintes
04 08 04	Producció d'hexafluorur de sofre –subproductes	06 03 09	Fabricació de coles
04 08 05	Producció d'hexafluorur de sofre –emissions fugitives	06 03 10	Bufament d'asfalt
04 08 06	Producció d'hexafluorur de sofre –altres	06 03 11	Fabricació d'adhesius, cintes magnètiques, pel·lícules i fotografies
05	EXTRACCIÓ I DISTRIBUCIÓ DE COMBUSTIBLES FÒSSILS I ENERGIA GEOTÈRMICA	06 03 12	Processos d'acabat tèxtil
05 01	Extracció i primer tractament de combustibles fòssils sòlids	06 03 13	Blanqueig de cuir
05 01 01	Mineria a cel obert	06 03 14	Altres
05 01 02	Mineria subterrània	06 04	Altres activitats en què s'empren dissolvents
05 01 03	Emmagatzematge de combustibles sòlids	06 04 01	Revestiment de llana de vidre
05 02	Extracció, primer tractament i càrrega de combustibles fòssils líquids	06 04 02	Revestiment de llana de roca
05 02 01	Instal·lacions en terra	06 04 03	Impremtes
05 02 02	Instal·lacions marines	06 04 04	Extracció de greixos i olis (comestibles i no comestibles)
05 03	Extracció, primer tractament i càrrega de combustibles fòssils gasosos	06 04 05	Aplicació de coles i adhesius
05 03 01	Dessulfuració en instal·lacions en terra	06 04 06	Conservació de la fusta
05 03 02	Activitats en instal·lacions en terra (diferents de la dessulfuració)	06 04 07	Tractament de subsegellament i conservació de vehicles
05 03 03	Activitats en instal·lacions marines	06 04 08	Ús domèstic de dissolvents (llevat de pintura)
05 04	Distribució de combustibles líquids (excepte distribució de gasolina)	06 04 09	Desparafinament de vehicles
05 04 01	Terminals marítimes (vaixells cisterna, manipulació i emmagatzematge)	06 04 11	Ús domèstic de productes farmacèutics
05 04 02	Altres manipulacions i emmagatzematges (inclòs transport per canonada)	06 04 12	Altres (preservació de llavors, etc.)
05 05	Distribució de gasolina	06 05	Ús de HFC, N2O, NH3, PFC i SF6
05 05 01	Estació de subministrament de la refinaria	06 05 01	Anestèsia
05 05 02	Estacions compresores de la xarxa de distribució (excepte 05.05.03)	06 05 02	Equips de refrigeració que utilitzen halocarburs
05 05 03	Estacions de servei (inclòs proveïment de vehicles)	06 05 03	Equips de refrigeració i aire condicionat que utilitzen productes diferents d'halocarburs
05 06	Xarxes de distribució de gas	06 05 04	Escumeig de plàstics (excepte 06.03.04)
05 06 01	Gasoductes	06 05 05	Extintors d'incendis
05 06 03	Xarxes de distribució	06 05 06	Aerosols
05 07	Extracció d'energia geotèrmica	06 05 07	Equips elèctrics (excepte 06.02.03)
06	ÚS DE DISSOLVENTS I ALTRES PRODUCTES	06 05 08	Altres
06 01	Aplicació de pintura	07	TRANSPORT PER CARRETERA
06 01 01	Aplicació de pintura: fabricació d'automòbils	07 01	Turismes
06 01 02	Aplicació de pintura: reparació de vehicles	07 02	Vehicles lleugers < 3,5 t
06 01 03	Aplicació de pintura: construcció i edificis (excepte 06.01.07)	07 03	Vehicles pesants > 3,5 t i autobusos
06 01 04	Aplicació de pintura: ús domèstic (excepte 06.01.07)	07 04	Motocicletes i ciclomotors < 50 cm ³
06 01 05	Aplicació de pintura: recobriment de cables	07 05	Motos > 50 cm ³
06 01 06	Aplicació de pintura: construcció de vaixells	07 06	Evaporació de gasolina dels vehicles
06 01 07	Aplicació de pintura: fusta	07 07	Desgast de pneumàtics i frens
06 01 08	Altres aplicacions de pintura en la indústria	08	ALTRES FORMES DE TRANSPORT I MAQUINÀRIA MÒBIL
06 01 09	Altres aplicacions no industrials de pintura	08 01	Militar
06 02	Neteja en sec, desgreixatge i electrònica	08 02	Ferrocarrils
		08 03	Trànsit en aigües interiors (continentals)
		08 03 01	Vaixells velers amb motors auxiliars
		08 03 02	Motors
		08 03 03	Vaixells de passatgers
		08 03 04	Vaixells de mercaderies
		08 04	Activitats marítimes
		08 04 02	Trànsit marítim nacional
		08 04 03	Flota pesquera nacional
		08 04 04	Trànsit marítim internacional (inclòs búnquers internacionals)
		08 05	Trànsit aeri
		08 05 01	Trànsit nacional en aeroports (cicles A-D; altura < 1.000 m)

08 05 02	Trànsit internacional en aeroports (cicles A-D; altura < 1.000 m)	10 04 07	Bestiar caprí
08 05 03	Trànsit nacional de creuer (altura > 1.000 m)	10 04 08	Gallines ponedores
08 05 04	Trànsit internacional de creuer (altura > 1.000 m)	10 04 09	Pollastres d'engreix
08 06	Agricultura	10 04 10	Altres ocells de corral (ànecs, oques, etc.)
08 07	Silvicultura	10 04 11	Animals de pèl
08 08	Indústria	10 04 12	Truges
08 09	Activitats domèstiques i jardineria	10 05	Gestió de fems amb referència a compostos orgànics
08 10	Altres	10 05 01	Boví de llet
09	TRACTAMENT I ELIMINACIÓ DE RESIDUS	10 05 02	Altre bestiar boví
09 02	Incineració de residus	10 05 03	Porc d'engreix
09 02 01	Incineració de residus domèstics o municipals	10 05 04	Truges
09 02 02	Incineració de residus industrials (excepte torxes)	10 05 05	Bestiar oví
09 02 03	Torxes en refineries de petroli	10 05 06	Bestiar cavallí
09 02 04	Torxes en indústries químiques	10 05 07	Gallines ponedores
09 02 05	Incineració de llots provinents del tractament d'aigües residuals	10 05 08	Pollastres d'engreix
09 02 06	Torxes a les plantes d'extracció de petroli i gas	10 05 09	Altres ocells de corral (ànecs, oques, etc.)
09 02 07	Incineració de residus hospitalaris	10 05 10	Animals de pèl
09 02 08	Incineració d'olis de rebuig	10 05 11	Bestiar caprí
09 04	Abocadors	10 05 12	Altre bestiar equí (muls, ases)
09 04 01	Abocadors controlats	10 06	Ús de pesticides i pedra calcària
09 04 02	Abocadors no controlats	10 06 01	Agricultura
09 04 03	Altres	10 06 02	Silvicultura
09 07	Crema en espai obert de residus agroforestals (ex. 10.03)	10 06 03	Horticultura
09 09	Cremació	10 06 04	Llacs
09 09 01	Incineració de cadàvers humans	10 09	Gestió de fems amb referència a compostos nitrogenats
09 09 02	Incineració d'animals morts	10 09 01	Llacunatge anaeròbic
09 10	Altres tractaments de residus	10 09 02	Sistemes líquids (purins)
09 10 01	Tractament d'aigües residuals a la indústria	10 09 03	Emmagatzematge sòlid i apilament en sec
09 10 02	Tractament d'aigües residuals en sectors residencials i comercials	10 09 04	Altres
09 10 03	Tractament de llots	1.	Categories del catàleg d'activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera incloses en el grup A
09 10 05	Producció de compost	1.1.	Energia
09 10 06	Producció de biogàs	1.1.1.	Centrals tèrmiques convencionals de potència superior a 50 MWt
09 10 08	Producció de combustibles a partir de residus	1.1.2.	Fàbriques de gas manufacturat
10	AGRICULTURA	1.1.3.	Destil·lació en sec de carbons i fusta
10 01	Cultius amb fertilitzants (excepte amb fems animals)	1.1.4.	Refineries de petroli
10 01 01	Cultius permanents	1.2.	Mineria
10 01 02	Cultius de llaurat	1.2.1.	Torrefacció, calcinació, aglomeració i sinterització de minerals
10 01 03	Arrossars	1.3.	Siderúrgia i fosa
10 01 04	Horticultura	1.3.1.	Siderúrgia integral
10 01 05	Pastures	1.3.2.	Aglomeració de minerals
10 01 06	Guaret	1.3.3.	Parc de minerals
10 02	Cultius sense fertilitzants	1.3.4.	Producció de ferro colat en forns alts
10 02 01	Cultius permanents	1.3.5.	Bateries de coc a les plantes siderúrgiques i foneries
10 02 02	Cultius de llaurat	1.3.6.	Acereries d'oxigen, inclosos els processos LD, LDAC, KALDO i similars
10 02 03	Arrossars	1.3.7.	Fabricació i afinament d'acer en convertidor amb injecció d'aire, amb oxigen o sense, inclosos els convertidors Bessemer
10 02 04	Horticultura	1.3.8.	Acereries Martin
10 02 05	Pastures	1.3.9.	Fabricació d'acer en forns d'arc elèctric de capacitat total de la planta superior a 10Tm
10 02 06	Guaret	1.3.10.	Fabricació de ferroaliatges en forn elèctric quan la potència del forn sobrepassa per 100 kW
10 03	Crema en camp obert de rostolls, palla...	1.4.	Metal·lúrgia no fèrria
10 03 01	Cereals	1.4.1.	Producció d'alumini
10 03 02	Llegums	1.4.2.	Producció de plom en forn de cisterna
10 03 03	Tubercles i rizomes	1.4.3.	Refinació de plom
10 03 04	Canya de sucre		
10 03 05	Altres		
10 04	Ramaderia (fermentació entèrica)		
10 04 01	Boví de llet		
10 04 02	Altre bestiar boví		
10 04 03	Bestiar oví		
10 04 04	Bestiar porcí		
10 04 05	Bestiar cavallí		
10 04 06	Altre bestiar equí (muls, ases)		

1.4.4.	Producció de plom de segona fusió (recuperació de la ferralla de plom)	1.12.7.	Emmagatzematge i manipulació de minerals i material pulverulent a granel i a la intempèrie en zones portuàries
1.4.5.	Producció de zinc per reducció de minerals i per destil·lació	1.13.	Activitats agrícoles i agroindustrials
1.4.6.	Producció de coure brut o negre en forn de cisterna, forn de reverber o forn rotatiu	1.13.1.	Escorxadors amb capacitat superior a 1.000 t/any i tallers d'esquarterament d'animals amb capacitat superior a 4.000 t/any
1.4.7.	Producció de coure en el convertidor	1.13.2.	Tractament de cossos, matèries i despulles d'animals en estat fresc amb vista a l'extracció de cossos grassos
1.4.8.	Refinació de coure en forn d'ànodes	2.	Categories del catàleg d'activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera incloses en el grup B
1.4.9.	Producció d'antimoni, cadmi, crom, magnesi, manganès, estany i mercuri	2.1.	Energia
1.4.10.	Producció de metalls i aliatges per electròlisi ignia, quan la potència dels forns és superior a 25 kW	2.1.1.	Centrals tèrmiques convencionals de potència inferior a 50 MWt
1.5.	Transformats metàl·lics (cap)	2.1.2.	Generadors de vapor de capacitat superior a 20 t/h de vapor i generadors de calor de potència superior a 2.000 tèrmies/h. Si diversos equips aïllats formen part d'una instal·lació o si diverses instal·lacions aïllades desemboquen en una sola xemeneia comuna, s'aplica a aquests efectes la suma de les potències dels equips o instal·lacions aïllats
1.6.	Indústries químiques i connexes	2.1.3.	Fabricació d'aglomerats i briquetes de carbó
1.6.1.	Producció de fertilitzants orgànics i inorgànics excepte els potàssics	2.1.4.	Instal·lacions de condicionament i tractament del carbó (piconament, molinada i cribratge)
1.6.2.	Fabricació de gasos per a síntesi química que emetin contaminants inclosos a l'annex IV d'aquesta Llei	2.1.5.	Emmagatzematge a la intempèrie de combustibles sòlids i residus de les centrals tèrmiques
1.6.3.	Producció d'halògens i els seus hidròxids i processos en què s'emetin sistemàticament	2.1.6.	Carbonització de la fusta (carbó vegetal) quan és una indústria fixa i extensiva
1.6.4.	Producció i utilització de fluorurs	2.1.7.	Instal·lacions de gasificació i liqüefacció del carbó
1.6.5.	Producció de clorurs, oxiclors i sulfurs de carboni, sofre i fòsfor	2.2.	Mineria
1.6.6.	Producció de sofre i els seus àcids i tractaments de sulfurs minerals	2.2.1.	Extracció de roques, pedres, graves i sorra (pedreres)
1.6.7.	Producció d'àcids nítric i fosfòric	2.2.2.	Instal·lacions de tractament de pedres, còdols i altres productes minerals (piconament, esmicolatge, trituració, polvorització, molinada, tamisatge, cribratge, mescla, neteja, ensacada) quan la capacitat és superior a 200.000 t/a o per a qualsevol capacitat quan la instal·lació està situada a menys de 500 m d'un nucli de població
1.6.8.	Producció de fòsfor	2.2.3.	Instal·lacions de manteniment i transport en les explotacions mineres
1.6.9.	Producció d'arsènic i els seus components i processos que els desprenen	2.2.4.	Emmagatzematge a la intempèrie de productes minerals, inclosos els combustibles sòlids i abocadors d'escòries
1.6.10.	Producció i utilització d'àcid cianhídric, les seves sals i derivats	2.3.	Siderúrgia i fosa
1.6.11.	Producció de carburs metàl·lics	2.3.1.	Producció de fosa de ferro, ferro mal·leable i acer en forns rotatius i cubilots i forns d'arc elèctric, amb capacitat de producció igual o inferior a 10 t
1.6.12.	Producció d'hidrocarburs alifàtics	2.3.2.	Fabricació de ferroaliatges en forn elèctric quan la potència sigui igual o inferior a 100 kW
1.6.13.	Producció d'hidrocarburs aromàtics	2.3.3.	Tractament d'escòries siderúrgiques
1.6.14.	Producció de derivats orgànics de sofre, clor, plom i mercuri	2.4.	Metal·lúrgia no fèrria
1.6.15.	Producció d'acrilonitril	2.4.1.	Fabricació de silicoaliatges en forn elèctric (silici-alumini, sílice-calci, silici-manganès, etc., amb excepció de ferrosilici), quan la potència del forn és superior a 100 kW
1.6.16.	Producció de coc de petroli	2.4.2.	Refosa de metalls no ferris
1.6.17.	Producció de betum, brea i asfalt de petroli	2.4.3.	Recuperació dels metalls no ferris mitjançant tractament per fusió de ferralles, excepte el plom
1.6.18.	Fabricació de grafit artificial per a elèctrodes	2.4.4.	Preparació, emmagatzematge a la intempèrie, càrrega, descàrrega, manteniment i transport de minerals a les plantes metal·lúrgiques
1.6.19.	Producció de negre de fum		
1.6.20.	Producció de biòxid de titani		
1.6.21.	Producció d'òxid de zinc		
1.6.22.	Fabricació de cel·lulosa i pastes de paper		
1.7.	Indústria tèxtil (cap)		
1.8.	Indústria alimentària (cap)		
1.9.	Indústria de la fusta, suro i mobles (cap)		
1.10.	Indústria de materials per a la construcció		
1.10.1.	Fabricació de clínquer i de ciment		
1.10.2.	Fabricació de calç i guix amb capacitat de producció superior a 5.000 t/a		
1.10.3.	Calcinació de la dolomita		
1.10.4.	Fabricació de llana de roca i altres llanes minerals		
1.10.5.	Fabricació d'aglomerats asfàltics		
1.11.	Indústria de la pell, cuir i calçat (cap)		
1.12.	Indústries fabrils i activitats diverses		
1.12.1.	Plantes de recuperació de metalls per combustió de deixalles		
1.12.2.	Incineració de residus industrials		
1.12.3.	Torrefacció d'ossos, cuirs, banyes, peülles i altres deixalles d'animals per a la fabricació d'adobs i altres usos		
1.12.4.	Plantes de tractament de residus urbans amb capacitat superior a 150 t/d		
1.12.5.	Abocadors d'escombraries		
1.12.6.	Plantes de compostatge		

- 2.5. Transformats metàl·lics
- 2.5.1. Esmaltats de conductors de coure
- 2.5.2. Galvanització, estanyada i emplomada de ferro o revestiments amb un metall qualsevol per immersió en bany de metall fos
- 2.5.3. Fabricació de plaques d'acumuladors de plom amb capacitat superior a 1.000 t/a
- 2.6. Indústries químiques i connexes
- 2.6.1. Fabricació d'amoniac
- 2.6.2. Fabricació d'alúmina
- 2.6.3. Producció de clorur d'amoni
- 2.6.4. Producció de derivats inorgànics del mercuri
- 2.6.5. Producció de sals de coure
- 2.6.6. Producció d'òxids de plom (mini i litargiri) i carbonat de plom (blanc de plom)
- 2.6.7. Producció de seleni i els seus derivats
- 2.6.8. Producció d'hidròxid d'amoni, hidròxid potàssic i hidròxid sòdic
- 2.6.9. Producció d'hidrocarburs fosforats
- 2.6.10. Producció d'hidrocarburs halogenats
- 2.6.11. Producció de fenol, cresols i nitrofenols
- 2.6.12. Producció de piridina i metilpiridines (picolines) i cloropicrina
- 2.6.13. Producció de formol, acetaldehid i acroleïna i els seus alquil-derivats
- 2.6.14. Producció i utilització d'amines
- 2.6.15. Producció d'àcids grassos industrials
- 2.6.16. Preparació de mesclures bituminoses a base d'asfalt, betums, quitrans i brees
- 2.6.17. Producció de benzol brut
- 2.6.18. Producció de colorants orgànics sintètics
- 2.6.19. Producció de litopó, blau d'ultramar, blau de Prússia i peròxid de ferro
- 2.6.20. Saponificació i cocció de sabó
- 2.6.21. Regeneració del cautxú
- 2.6.22. Producció de plàstics per a modelatge del tipus vinílic, fenòlic, acrílic, uretànic i halogenat
- 2.6.23. Producció de cautxús nitrílics i halogenats
- 2.6.24. Producció de viscosa i fibres acríliques
- 2.6.25. Fabricació de guarnicions de fricció que utilitzin resines fenoplàstiques
- 2.6.26. Fabricació d'ebonita
- 2.6.27. Producció de tintes d'impremta
- 2.6.28. Instal·lacions químiques que utilitzin un procediment químic o biològic per a la fabricació de medicaments de base
- 2.6.29. Producció de plaguicides
- 2.6.30. Fabricació de coles i gelatines
- 2.6.31. Fabricació d'explosius
- 2.7. Indústria tèxtil (cap)
- 2.8. Indústria alimentària
- 2.8.1. Cerveseries i malteries
- 2.8.2. Sucreres, inclòs el dipòsit de polpes humides de remolatxa
- 2.8.3. Fabricació de farina d'ossos i gluten de pells
- 2.8.4. Producció de farina de peix i extracció i tractament de l'oli de peix
- 2.8.5. Destil·leries d'alcohol i fabricació d'aiguardents quan la producció expressada en alcohol absolut és superior a 500 l/d
- 2.8.6. Fabricació de llevat
- 2.8.7. Emmagatzematge de sèus bruts destinats a l'extracció de greixos industrials
- 2.8.8. Fosa, refosa, neutralització, blanqueig i filtratge de greixos i sèus
- 2.8.9. Producció d'aliments precuinats i fumatge, assecatge i salaons d'aliments
- 2.8.10. Producció de conserves de peix, crustacis i mol·luscos
- 2.8.11. Emmagatzematge de peixos salats, fumats o assecats quan la quantitat emmagatzemada és superior a 500 kg
- 2.8.12. Emmagatzematge d'ous de peix
- 2.8.13. Plantes de tractament i transformació de la llet, amb una quantitat de llet rebuda superior a 200 t/dia (valor mitjà anual)
- 2.9. Indústria de la fusta, suro i mobles
- 2.9.1. Impregnació o tractament de la fusta amb oli de creosota, quitrà i altres productes per a la seva conservació
- 2.10. Indústria de materials per a la construcció
- 2.10.1. Fabricació de calç i guix amb capacitat de producció igual o inferior a 5.000 t/a
- 2.10.2. Fabricació de productes d'argila per a la construcció, rajoles, material refractari i articles de porcellana, pisa i gres
- 2.10.3. Fabricació de vidre
- 2.10.4. Plantes de preparació de formigó
- 2.11. Indústria de la pell, cuir i calçat
- 2.11.1. Emmagatzematge de pells fresques o cuirs verds
- 2.11.2. Tractament i blanqueig de cuirs i pells
- 2.12. Indústries fabrils i activitats diverses
- 2.12.1. Aplicació en fred de vernissos no grassos, pintures i tintes d'impressió sobre qualsevol suport i la seva cocció o assecatge, quan la quantitat emmagatzemada al taller és superior a 1.000 litres
- 2.12.2. Plantes de tractament de residus urbans amb capacitat igual o inferior a 150 t/d
- 2.12.3. Instal·lacions per a l'eliminació dels residus no perillosos, en llocs diferents dels abocadors, amb una capacitat de més de 50 t/dia
- 2.12.4. Forns crematoris (hospitals i cementiris)
- 2.12.5. Emmagatzematge a la intempèrie i manipulació de materials i deixalles pulverulents
- 2.12.6. Transformació de tripes i tendons
- 2.13. Activitats agrícoles i agroindustrials
- 2.13.1. Estables per a més de 100 caps de bestiar boví
- 2.13.2. Instal·lacions destinades a la cria intensiva d'ocells de corral o de porcs que disposin de més de: a) 40.000 emplaçaments si es tracta de gallines ponedores o del nombre equivalent per a altres orientacions productives d'aus, b) 2.000 emplaçaments per a porcs de cria (de més de 30 kg) i c) 750 emplaçaments per a truges.
- 2.13.3. Fabricació de pinsos i processament de cereals en gra
- 2.13.4. Assecatge de pinsos en verd en instal·lacions industrials
- 2.13.5. Fosa de greixos animals
- 2.13.6. Extracció d'olis vegetals
- 2.13.7. Preparació de pèls de porc, crineres d'origen animal i plomes
- 2.13.8. Triperies
- 2.13.9. Emmagatzematge d'ossos, pèl, banyes i peülles en estat verd
- 2.13.10. Femers
3. Categories del catàleg d'activitats potencialment contaminadores de l'atmosfera incloses en el grup C

- 3.1. Energia
 - 3.1.1. Generadors de vapor de capacitat igual o inferior a 20 t/h de vapor i generadors de calor de potència igual o inferior a 2.000 tèrmies/h. Si diversos equips aïllats formen part d'una instal·lació o si diverses instal·lacions aïllades desemboquen en una sola xemeneia comuna, s'aplica a aquests efectes la suma de les potències dels equips o instal·lacions aïllats
 - 3.1.2. Producció de gas pobre, de gasogen o d'aigua
- 3.2. Minería
 - 3.2.1. Instal·lacions de tractament de pedres, còdols i altres productes minerals (piconament, esmicolatge, trituració, polvorització, molinada, tamisatge, cribratge, mescla, neteja, ensacada) quan la capacitat és superior a 200.000Tm/a
 - 3.2.2. Tallament, serrada i poliment per mitjans mecànics de roques i pedres naturals
- 3.3. Siderúrgia i fosa
 - 3.3.1. Tractaments tèrmics de metalls ferris i no ferris
 - 3.3.2. Operacions de modelatge i tractament d'arenes de fosa i altres matèries de modelatge
 - 3.3.3. Forns de conformació de planxes i perfils
- 3.4. Metal·lúrgia no fèrria
 - 3.4.1. Refinació de metalls en forns de reverber a excepció del plom i coure
 - 3.4.2. Fabricació de silicoaliatges, excepte ferrosilici, quan la potència del forn és igual o inferior a 100 kW
- 3.5. Transformats metàl·lics (cap)
- 3.6. Indústries químiques i connexes
 - 3.6.1. Producció de clorur i nitrat de ferro
 - 3.6.2. Producció de compostos de cadmi, zinc, crom, magnesi, manganès i coure
 - 3.6.3. Producció d'aromàtics nitrats
 - 3.6.4. Producció d'àcids fòrmic, acètic, oxàlic, adípic, làctic, salicílic, maleic i ftàlic
 - 3.6.5. Producció d'anhidrids, acètic, maleic i ftàlic
 - 3.6.6. Fabricació de productes detergents
 - 3.6.7. Producció de cel·luloide i nitrocel·lulosa
 - 3.6.8. Producció de pintures, vernissos i laques
 - 3.6.9. Recuperació de plata per tractament de productes fotogràfics
 - 3.6.10. Fosa de resines
 - 3.6.11. Oxidació d'olis vegetals
- 3.7. Indústria tèxtil
 - 3.7.1. Rentatge i cardada de llana
 - 3.7.2. Fabricació de feltres i buates
- 3.8. Indústria alimentària
 - 3.8.1. Torrada i torrefacció de cacau, cafè, malta, xicoira i altres sucedanis del cafè
 - 3.8.2. Preparació de productes opoteràpics i d'extractes o concentrats de carns, peix i altres matèries animals
 - 3.8.3. Fregidores industrials de productes alimentaris (peixos, patates, etc.) a les aglomeracions urbanes
- 3.9. Indústria de la fusta, suro i mobles
 - 3.9.1. Fabricació de taulers aglomerats i de fibres
- 3.10. Indústria de materials per a la construcció
 - 3.10.1. Centrals de distribució de ciments a granel. Ensacada de ciments

- 3.10.2. Fabricació de productes de fibrociment
- 3.11. Indústria de la pell, cuir i calçat (cap)
- 3.12. Indústries fabrils i activitats diverses
 - 3.12.1. Aplicació sobre qualsevol suport (fusta, cuir, cartró, plàstics, fibres sintètiques, teixit, feltre, metalls, etc.) d'asfalt, materials bituminosos o olis asfàltics, de vernissos grassos i olis assecants per a l'obtenció de paper recobert, teixits recoberts (hules, cuirs artificials, teles i papers oleaginosos i linòleums)
- 3.13. Activitats agrícoles i agroindustrials
 - 3.13.1. Emmagatzematge de bagàs i oruxos fermentables de fruits

19745 *LLEI 35/2007, de 15 de novembre, per la qual s'estableix la deducció per naixement o adopció en l'impost sobre la renda de les persones físiques i la prestació econòmica de pagament únic de la Seguretat Social per naixement o adopció.* («BOE» 275, de 16-11-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'article 39 de la Constitució espanyola ordena als poders públics assegurar una protecció adequada a la família, en els àmbits social, econòmic i jurídic. Es tracta de principis programàtics que se situen en la mateixa línia d'altres declaracions contingudes en diferents instruments internacionals, entre els quals hi ha la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea o la Carta Social Europea, que consideren la família com un element essencial de la societat, que té dret a una protecció, en els plans jurídic, econòmic i social, per aconseguir el seu desenvolupament.

En el marc de la protecció a la família, el sistema de la Seguretat Social preveu unes prestacions econòmiques per fill o menor acollit a càrrec, la quantia de les quals està en funció de l'edat i les circumstàncies dels fills. De la mateixa manera, la legislació fiscal regula determinats beneficis, que tenen relació amb les càrregues familiars, tant pel que fa a la determinació de la base liquidable, en funció de l'aplicació del «mínim familiar», com a l'establiment d'una deducció de maternitat, a favor de les persones donades d'alta a la Seguretat Social que tinguin a càrrec un menor de 3 anys.

No obstant això, el Govern ha considerat necessari complementar aquestes prestacions i incrementar el suport atorgat al nostre país a la família, atès que aquesta funció social és una àrea que mereix una protecció prioritària. El nostre país s'enfronta a unes previsions d'important envelliment de la població, que han motivat que s'hagin intentat millorar les condicions de les famílies en què es produeixen nous naixements o adopcions, buscant amb això respondre a llarg termini a aquesta tendència de la població. Aquesta finalitat ha motivat que s'exigeixi a les persones beneficiàries de la nova prestació una residència efectiva en el territori espanyol durant almenys els dos anys anteriors al naixement o l'adopció.

El contingut de la present norma tracta de contribuir a l'objectiu anterior establint una nova prestació per naixement o adopció de fill, que consisteix en un pagament únic amb la finalitat de compensar en part les grans des-